

سند جي مڇي

ڪاري جي مڇي جو مطالعو

تحقيق ۽ ترتيب؛
ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ

سندھي ٻولي جو بااختيار ادارو

سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري طرفان سنڌي ٻوليءَ جي جنس- وار ۽
ڌنڌي- وار لغات جي مطالعي واري رٿا جي سلسلي جي ٻيو ڪتاب

سنڌ جي مڇي

ڀاڱو ٻيو

ڪاري جي مڇي جو مطالعو

(سنڌي ٻولي ۽ لغات جي روشني ۾)

تحقيق ۽ ترتيب

ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ

Gul Harsani Institute

سنڌي ٻوليءَ جو بااختيار ادارو

حيدرآباد سنڌ، پاڪستان

۱۴۱۶ھ/۱۹۹۵ء

مصنف جا سڀ حق ۽ واسطا قائم

چاپو پهريون: ۱۹۹۵ع
تعداد: هڪ هزار

قيمت: ۳۵ روپيا

Gul Hayat 71000 Institute

هي ڪتاب سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جي ڪمپيوٽر تي ڪمپوز
ٿيو ۽ اداري پاران اشاعتي نگران امين لغاري ميسرس آزاد
ڪميونيڪيشنز ڪراچي مان ڇپائي پڌرو ڪيو.

عنوانن جي فهرست

صفحا

	مهاڳ
۱۱	پاڳو پهريون: گهاتو، گهور ۽ گهاوا
۱۱	• گهور ڪندڙ گهاتوئن جا لفظ ۽ اصطلاح
۱۴	• مڇيءَ جي گهور
۱۵	• رڇ، پڻ ۽ گهاوا
۱۷	• رڇ پوکڻ
۱۹	پاڳو ٻيو: مڇي ۽ سمنڊ جا جاندار
۱۹	• مڇيءَ کان الڳ جاندار
۲۱	• مڇيءَ سان لاڳو جاندار
۲۴	- ميو
۲۵	- پٽڻ
۲۶	- بجلي وارو 'شات' هٽندڙ پٽڻ
۲۷	پاڳو ٽيون: ڪاري جي مڇي
۲۷	• ڪاري جي مڇي جو کاڌو
۲۸	• آنا ۽ ٻڇا
۲۸	• ڪاري جي مڇي جون ڪي خاص جنسون
۲۸	- سانا ۽ هڪم
۳۱	- کڳي مڇي
۳۳	• مڇيون جيڪي مٽي مٺي درياءَ ۾ چڙهن

- ۳۴ • ننڊيون مڇيون
- ۳۵ • وڏيون مڇيون
- ۳۶ • کائن ۾ لڏيد مڇيون
- ۳۷ • ڊرڪنڊڙ (آواز ڪندڙ) مڇيون
- ۳۹ • مڇي جيڪا سگريٽ پئي
- ۳۹ • مڇي جيڪا اڏامي ٿي
- ۳۹ • مڇي جيڪا پلب ٻاري
- ۳۹ • مڇيءَ جو ملهه ۽ مستقبل
- ۴۶۴ • پاڳو چوٿون: منگر ۽ منگرا
- ۴۶۴ • مڇي ۽ منگر
- ۴۶۴ • منگرن جا قسم
- ۴۵ • - وڏا مانگر مڇ
- ۴۷ • - دلفينا
- ۵۰ • - مُهنارا منگر
- ۵۱ • - شارڪ منگر
- ۵۲ • کير پياريندڙ منگر
- ۵۲ • منگرا جيڪي کاڄن ٿا
- ۵۳ • منگر جن جو تيل استعمال ٿئي
- پاڳو پنجون: کاري جون جملي مڇيون
- ۵۵ • کاري جي مڇين جي نالي - وار فهرست
- پاڳو ڇهون: کاري جا جملي منگر
- کاري جي منگرن جي نالي - وار فهرست ۷۸

مهاڳ

هن سلسلي جو پهريون ڪتاب ”سنڌ جي مڇي ڀاڱو پهريون: مٺي جي مڇي جو مطالعو“ سنه ۱۴۱۳ھ ۱۹۹۳ع ۾ شايع ٿيو. ان کان اڳ، راقم سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جي چيئرمين جي حيثيت ۾ هڪ رٿا تيار ڪري عمل ۾ آندي هئي ته جئن سنڌي ٻوليءَ جي جنس-وار ۽ ڌنڌي-وار لغات جو تحقيقي مطالعو ڪري سگهجي. ان رٿا هيٺ، مٺي جي مڇي جو مطالعو پورو ڪيو ويو ۽ ان جي مهاڳ ۾ ڄاڻايو ويو ته هن کان پوءِ ڪاري جي مڇي جو مطالعو ڪيو ويندو. ان ڪيل وعدي مطابق، باوجود سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري جي صدارت تان سبڪدوش ٿيڻ جي ۽ پنهنجين گهڻين مشغولين جي، مون هن ڪتاب کي پورو ڪرڻ ضروري سمجهيو. اداري طرفان، سامونڊي ڪناري تائين سفر ڪرڻ جو مناسب انتظام ٿيو، جنهن ڪري هي ڪم وقت سر پورو ٿي سگهيو. مواد جي اتاري ۽ پيٽ، وڌيڪ پڇا ۽ تحقيق، ۽ ڪتاب جي ترتيب ۽ تصنيف تي ٻه چار مهينا لڳي ويا جو ساڳئي وقت ٻيون مشغوليون به هلنديون آيون.

مون پنهنجي دستور موجب، ڪاري جي مڇي جي

مطالعي لاء پاڻ ڪاري ۾ وڃي مڃي جي ڌنڌي وارن جاڻو ماڻهن سان ملڻ ۽ ڪانئن هر ڳالهه بابت پڇڻ ضروري سمجهيو. باوجود انهيءَ جي، تحقيقي نگاهه کان هن ڪم کي نباھڻ ايترو سولو نه هو: هڪ ته هن کان اڳ ڪنهن اهڙي پڇا ڪانه ڪئي هئي جو ان مان فائدو وٺي سگهجي، ٻيو ته جيتوڻيڪ مڃي جو ڌنڌو ڪندڙ پنهنجن ماڳن مياڻين لڳ ”اندر“ وارن دريائن توڙي اتان ”ٻاهر“ سمنڊ وارن پاڻن جي مڃي جو تجربو رکڻ ٿا، پر سواءِ ڪن ٿورن جي ٻين کي ٻين پاڻن جي ڄاڻ گهٽ آهي. ڪن مڇين ۽ منگرن جا نالا به ڪن وٽ هڪٽڙا ته ڪن وٽ ٻيا؛ مڇين يا منگرن جي جدا جدا جنسن جي ڏيک يا وزن جي ڄاڻ جو مدار به هر گهاتو جي پنهنجي تجربي تي آهي جو ڪنهن اها ساڳي مڃي ننڍي ڌني ته ڪنهن اها گهڻو وڏي ڌني.

هن مطالعي لاءِ هڪ اصول مقرر ڪيو ويو ته هر جنس جي وڏي ۾ وڏي مڃي جي ڏيک ۽ تور لکجي. سڀني ڪچهرين ۾ اها ڳالهه ورائي ورائي پڇي وئي. باوجود انهيءَ جي، شاهبندر کان وٺي ماريپور ۽ يونس آباد تائين ڪن جنسن ۽ نالن بابت جدا جدا رايون مليون. ڪن جنسن جا ته فقط نالا مليا. انهيءَ ڪري باوجود ڪيل محنت جي، هيءَ مطالعو هڪ ابتدائي

ڪوشش آهي جنهن کي اڳتي هلي مڪمل ڪرڻو آهي. افسوس جو ملڪ جا صوبائي ۽ مرڪزي کاتا ۽ ادارا جيڪي مڇيءَ جي مطالعي، واڌاري ۽ حفاظت سان واسطو رکن ٿا ۽ جيڪي سالن کان وٺي ڪونه ڪم ڪري رهيا آهن، تن سنڌ ۽ بلوچستان جي ڪاري جي مڇين توڙي ملڪ اندر مٺي پاڻي جي مڇين جو تحقيقي مطالعو نه ڪيو آهي: نه انهن کاتن ۽ ادارن مٺي ۽ ڪاري جي مڇين ۽ منگرن جا فوٽا ڪڍي محفوظ ڪيا آهن ۽ نه وري انهن کي مڇين ۽ منگرن جا مقامي نالا معلوم آهن جن سان ملڪي ماڻهو انهن کي سڃاڻن ٿا. انهن کاتن ۽ ادارن جي ڄاڻ ٻاهران ڇپيل فوتن ۽ ڪن انگريزي نالن تائين محدود آهي.

مڇين، منگرن ۽ ٻين جاندارن جي باري ۾ جيڪي ڪجهه لکيو وڃي سو هوند وڌيڪ ڪارگر ٿئي جيڪڏهن نالن سان گڏ شڪليون به نظر اچن. هن سلسلي ۾ عربي سمنڊ جي ڪن مڇين منگرن جي شڪلين جا ڪي ڇپيل خاڪا (۱) دستياب ٿيا جن

(۱) ”عربي سمنڊ جي مڇي“ (Fish of the Arabian Sea) جي عنوان سان ٻه ڇاڙ، مڇين منگرن وغيره جي عربي ۽ سائنسي نالن سان، ڊينمارڪ جا ڇپيل ۽ پور بندر (هندوستان) جي واپاري سوسائٽي جا پڌرا ڪيل، ڪراچي فشرمين سوسائٽي جي آفيس مان دستياب ٿيا.

مان سنڌ جي ڪاري جي ڪن مڇين منگرن وغيره جي
سڃاڻپ ڪئي وئي. انهن مان ڪن جون شڪليون نموني
طور شامل ڪيون ويون آهن.

هن تحقيقي ڪم جي تڪميل ۾ جن مهربانن مدد
ڪئي تن ۾ اهي سڀ سڃاڻ گهاتو گهوريندڙ شامل آهن
جن سان يونس آباد، کڏي، ابراهيم حيدري، ريتڙهي،
ڪيٽي بندر، جنگي سر، ساڪري، چوهڙ جمالي ۽
شاهبندر ۾ ڪچهريون ٿيون: جنهن ته حاجي احمد بن
ناڪو علي، پاٿس ايوب، جوسب صديق چنڊياڻي، عمر
حاجي يعقوب، هاشم حاجي ڪارو عمرائي، حاجي
قاسم ۽ پيا (ابراهيم حيدري)؛ حاجي يوسف خليفو،
حاجي قاسم لاڙو ۽ پيا (کڏو)؛ اسحاق دبلو، شفيع
ملڪاڻي، محمد اسماعيل ميمڻ ۽ پيا (ڪيٽي بندر)؛
الله جوڙيو نڪ داد، الله ڏنو ملاح، محمد عرس باديو ۽
پيا (چوهڙ جمالي - شاهبندر). حافظ حبيب (چوهڙ
جمالي) جدا مواد موڪليو جيڪو پڻ پيٽ لاءِ مفيد
ثابت ٿيو.

جن مهربانن جي مدد سان، مٿين ماڳن ۽ اتي
جي گهوريندڙن تائين پهچڻ ۽ ملڻ جو موقعو مليو تن
مان ڪراچي ۾ محترم علي احمد بروهي ڪافي مدد
ڪئي، ۽ وقت ڪڍي مون سان يونس آباد، کڏي ۽

ابراهيم حيدري وارين ڪچهرين ۾ شامل رهيو. مرحوم
 جاموت ولي محمد ۽ پوءِ سندس لائق فرزند حاجي
 شفيع محمد، ابراهيم حيدري جي ڄاڻو گهاتوئن ۽
 گهوريندڙن سان ملائڻ لاءِ ڪچهرين جو انتظام ڪيو،
 ريتڙهي جي سربراھ صابو جت جي مهرباني سان اُتي
 جي گهوريندڙن سان ملڻ ٿيو. شاهبندر، چوهڙ جمالي،
 جنگي سر ۽ ڪيتي بندر جي ڪچهرين ۾ معلومات
 حاصل ڪرڻ لاءِ فرزند علي محمد خان ۽ محترم
 محمد ابراهيم ڪاڪيپوٽي جي مهرباني سان انتظام
 ٿيو. سندن ڪيل مدد لاءِ آءٌ مٿين سڀني سڄڻن جو
 شڪر گذار آهيان.

محترم محمد اسماعيل شيخ جي مهرباني جنهن
 مواد کي اتاري صاف ڪري پريس ڪاپي تيار ڪرڻ ۽
 پروفن پڙهڻ ۾ مدد ڪئي.

حيدرآباد سنڌ
 نببي بخش
 ۸ - مئي ۱۹۹۵ع

Gul Hayat Institute

پاڳو پهريون

گهاتو، گهور ۽ گهاوا

گهور ڪندڙ گهاتوئن جا لفظ ۽ اصطلاح

ڪاري وارا، خاص طرح مڇيءَ جي گهور ڪندڙ گهاتو ۽ پيڙياتا ناکتا، ڪي خاص لفظ ۽ اصطلاح استعمال ڪن ٿا جن کي سمجهڻ ضروري آهي. انهن مان ڪي هيٺ ڏجن ٿا:

● گهائڻ يا گهاتو: اهو تجربڪار گهوريندڙ، يا ناکتو، جنهن کي وير جي لهڻ چڙهڻ، موسم ۽ واءِ، کاڌي ۽ ڪاري، نر ۽ مَر جي ڄاڻ هجي، ۽ مڇين منگرن جي ماڳن ۽ انهن جي هل چل کان باخبر هجي.

● گهورڻ، گهور ڪرڻ: شڪار لاءِ مڇيءَ کي سمنڊ ۾ ڇڏڻ ۽ ڳولڻ. 'مڇيءَ جي گهور، معنيٰ درياءُ (=سمنڊ) ۾ شڪار لاءِ مڇي جي ڳولا.

● درياءُ: سمنڊ کي درياءُ سڏين. چوندا درياءُ اچي ٿو، يعني سمنڊ جي پاڻي ۾ ڇاڙهه آهي ۽ پاڻي وڌي رهيو آهي.

● اندر يا منجهه: ڪناري سان لاڳو ۽ اندر ڪناري کي ويجهو، تانگهي پاڻي وارو پاڳو.

● ٻاهر: ڪناري کان پري وڌو اونهو سمنڊ.

● ڪاري، ڪاڏي يا نري: ڪناري لڳ 'اندر' واري ڀاڱي ۾، هيٺ تري وارا اونھان واھڙ جيڪي "ٻاھر" سمنڊ تائين وڃن، ۽ جن مان جھاز ۽ ٻيڙا اچي وڃي سگھن. انھن مان ڪي سنڌوندي جا اڳيان چوڙ وارا ڦاٽ آھن.

● نر: اھا وڏي ڪاري يا ڪاڏي جيڪا 'اندران' شروع ٿي 'ٻاھر' سمنڊ ۾ نڪري.

● وير آلڙ: يعني وير جو ٻوڏ يا وير جو چڙھڻ؛ وير جي پاڻي جي چڙھڻ وارو وقت ۽ عرصو. آلڙ، يعني وير جو لهڻ، وير جي پاڻيءَ جي لهڻ وارو عرصو. 'وير آلڙ' جو حساب ڇنڊ سان آھي. ڇنڊ اُڀرڻ توڙي ڇنڊ لهڻ وقت آلڙ پوري ٿئي ۽ وير چڙھي.

● جُوان: اھو وقت جڏھن اڳين وير لھي پوري ٿئي ۽ وري ٻي وير چڙھڻ شروع ٿئي. نئين سر وير جي پاڻي جو چڙھڻ وارو پُور جنھن ۾ مڇي مٽي چڙھي. اھو مڇيءَ جو جُوان آھي، يا جُوان وارو وقت آھي. ڪاري جي تانگھي پاڻي ۾ مينھين جي چرڻ کي بہ 'جُوان' چون.

● جر: يعني چمڪو يا روشني. سمنڊ جي پاڻيءَ ۾ جر ٿيندو ۽ اھو اونداهي ۾ ٿيندو: ائين جو پاڻيءَ ۾ چرڻ روشنيءَ جا داڻا داڻا بجلي وانگر چمڪندا. پاڻيءَ ۾ جر

هوندو ته مڇيءَ جو شڪار نه ٿيندو.

- ساه پئي وڃڻ: وير جو لهي وڃڻ، سُڪَ پئي وڃڻ.
- جُهار، جُئار، جُوار: وير جو وڏو چاڙهه. جُهار هڪڙا ننڍا (روزاني وير جا چاڙهه) ۽ بيا وڏا. مهيني ۾ ٻه وڏا جُهار ٿين: هڪ پنڌرهين جو جُهار (۱۵ کان ۱۸ تاريخ تائين) ۽ ٻيو چنڊ جو جُهار (۲۶ کان ۲۹ تاريخ تائين). آکاڙ ۽ سانوڻ مهينن (جون-آگسٽ) ۾ ڪاڇي (ڏکڻ جي) واءِ لڳڻ سان وڏي ۾ وڏا جُهار ٿيندا.
- ڀاڱو: 'جُهار' جو ضد، وير جو گهٽيل چاڙهه، لات يا لاه. مهيني جي ٻن جُهارن جي وچ ۾ 'ٻه' ڀاڱو ٿيندا.
- اوراڻو، اوڙاهي: سمنڊ ۾ پاڻيءَ جو اوچتو وڏو چاڙهه (وڏي خطري وارو).

- وام يا وانءُ (جمع: وامُون، وانئون): سمنڊ جي پاڻيءَ جي اونهائيءَ جي ماپ 'وام' سان ٿئي. وچولي قد جو ماڻهو پنهنجيون ٻانهون ڪلهن کان پنهني پاسن تي سڌيون ڪري ته ان کي عام طرح 'پُرهه' چئبو. ڪاري جي ٻوليءَ ۾ ڪي ان کي وامَ (وانءُ) چون، پر ان کي ڪڇي وامَ چون مناسب ٿيندو. اها ڊيگهه پنج فوٽ ۽ ڪي انچ ٿيندي. پڪي وامَ ڇهن فوٽن تائين ٿي ويندي. ان جي ماپ ائين جو وچولي قد جو ماڻهو سڌو ٿي بيهي ۽ پنهنجي سڄي ٻانهن مٿي سڌي ڪري ته

زمين تي پير جي آڱوٺي کان وٺي مٿي هٿ جي وچين آڱر
جي چوٽيءَ تائين ’پڪي وام‘ ٿيندي.

مڇيءَ جي گهور

اڳ سنڌ جي ڪناري وارا گهاٽو چاليهن کن
ميلن تائين ٻاهر سمنڊ ۾ ويندا هئا، ۽ کين گهور ۾
هفتو کن لڳي ويندو هو. گهور معنيٰ مڇي جي شڪار
لاءِ ڳولا. ڪاري جي مڇيءَ جون ڪافي جنسون ”ٻاهر“
سمنڊ ۾ ئي رهن ٿيون، ۽ نَر ۾ نثيون اچن. ”نَر“ اهي
نارون يا وڏيون کاڌيون آهن جيڪي ٻاهران وڏي سمنڊ
مان ڪناري طرف ”اندر“ اچن ٿيون. ڪي مڇيون پري
رهن ۽ نَر ۾ اچن ئي کين: مثلاً دوان، ڪارو پٿون، گور
۽ دوئر نَر ۾ کين اچن.

گهور جو وقت ڪٿي کان وٺي چاڙاءِ يعني چيٽ
(آڪٽوبر - مارچ) تائين آهي. اهو اڳيون دستور هو
جڏهن هوڙا ۽ ٻيڙا سڙهن تي هلندا هئا. ان وقت چوندا
هئا ته بڪ هجي ته به هاڙهه ۽ چيٽ (مئي ۽ جون) ۾
ٻاهر گهور تي نه وڃجي. هن وقت عام طرح ”ڪاليا“
(هوڙا) ”اندر“ (ڪناري لاڳو ڀاڱي ۾) گهور ڪن، ۽
”گهاڙيتا“ (هوڙا) اٺن ”وامن“ تي (ٻاهر) ستن اٺن
ميلن تائين گهور ڪن.

سند جي ساحل وارا گهور ڪندڙ وڏا ”گهاٽب“
 (گهاٽو) آهن. کين خبر آهي ته ڪهڙي وقت ۽ ڪيئن
 گهور ڪجي؛ کين سال جي جدا جدا موسمن، ڏينهن ۽
 رات جي وقتن، اونداهي ۽ چانڊوڪي جي ٿاڻن، وير جي
 چڙهڻ ۽ لهڻ جي وقتن، لهر جي رخن، ۽ تانگهي ۽
 اونهين پاڻي ۾ وامن جي حساب سان مڃين جي جدا
 جدا جنسن جي گهور ڪرڻ جي ڄاڻ آهي. هڪ ڀيري
 اسان ڪوبر درياءَ مان هوڙي تي ”ٻاهر“ وڃي رهيا
 هئاسون جو آڏو پري کان لهر ڪلندي نظر آئي ۽ پڻ اتي
 هوڙا نظر آيا. اسان جي سونهين ساٿي چيو ته اهي
 هوڙا جتي لهر کلي پئي آئي ”سوئو“ مڃيءَ جو شڪار
 ٿا ڪن. هن وقت هوڙن وارا اٺن وامن تائين گهور ڪن
 ٿا: يعني جيستائين سمنڊ جو پاڻي اٺ وامن يا وائون
 آهي، يعني پنجاه فوت ڪن اونهون آهي، ايستائين وڃن
 ٿا.

رَچَ، پَنَ، گهاوا

مٺي جي مڇي مارڻ لاءِ ڄار آهن، جيتوڻيڪ رَچَ
 به چون؛ ڪاري جي مڇي مارڻ لاءِ رَچَ، پَنَ يا گهاوا آهن
 جن جا، وڏي ۽ ننڍي مڇيءَ جي لحاظ سان، وڏي ۽
 ننڍي پاڻي جي لحاظ سان، ۽ پڻ ڪنڌي ڪناري يا ٻيڙي
 لڳ يا پري جي لحاظ سان، جدا جدا قسم ۽ نالا آهن.
 گهاٽو ۽ پَن ساڳي ڳالهه آهي. پَن مدراسي سبب مان

ٺاهين. اڳ گهاوا ۽ ٻين سوتلي يا سٽيءَ جا هئا؛ پوءِ ريشم (پلاسٽڪ) آيو؛ ۽ هاڻي ”مڪڻ ريشم“ جا آهن جيڪو پڻ پلاسٽڪ آهي. گهاٽي ۾ هيٺان ڳوٺريون آهن. ٻين وٽ جي چڙهڻ وقت ٻڌندا.

ڪڙڙي ۽ ڪڙي مان رنگ ٺاهيندا ۽ رڇ رڱيندا. ڪڙڙي هڪ نهايت سائوسهڻو ڪاري پاڻيءَ جو وڻ آهي جنهن جي ڪلن ۽ ڪانڙين مان ڳاڙهو رنگ نڪري. ڪڙي هڪ ڊگهڙو اڇو ڪوڙو آهي جيڪو هيٺ تري وارن پٿرن کي چنبڙي وڌو ٿئي. ان جو اڇو رنگ ٿڌو آهي ۽ رڇ کي ساڙي ڪونه. ”ران“ رڇ جي مٿين ڌوري آهي؛ گهڻيون ته ”رانيون“ چئبيون.

ڪاري ۾ مڇي جي شڪار لاءِ هيٺيان رڇ ۽ ٻين استعمال ٿين.

پاڪي. وڏي پاڻي ۾ وڏن منگرن لاءِ، اڪو ٻه فوت. ريبيو. وڏي پاڻي ۾ وڏي مڇيءَ لاءِ. اڪ مٺو فوت. ڪرنا، دوان، گور، سوٺو، آل وغيره وڏي مڇي مارڻ لاءِ ريبيو استعمال ٿئي.

ريبيون. وچولي مڇي جهڙوڪ پٿون، سيٿري، ڏانئي ۽ دوٿر لاءِ.

واٿرو. ”ٻاهر“ وڏي سمنڊ ۾ سنهي مڇي لاءِ واري آئيندا، پوءِ جيڪا اندر آئي سان وري ڪانه نڪرندي. ڪٿرو. هي به سنهي مڇي لاءِ ”ٻاهر“ سمنڊ جو چار

آهي. ڪٿرو مڇيءَ جي چوڌاري واري ڇڏيندا، ته هر
سنهي مڇي، ڪڏي ۽ سانا وغيره ميڙي ٻاهر ڪڍندو.
ڊرڪ. اک هڪ فوت، ٻاهر سمنڊ ۾ وڌي مڇي لاءِ پوکيندا.
جُهڳا. سنهي سٺ جو، ڊيگهه ست اٺ فوت ڪن، هيٺان
سيهي جون ڳوڙهيون.

گجُو. سانن لاءِ

نڪڙي. سنهون چار، اک جوگهيرو هڪ انچ يا ٿورو
ننڍو. هن ۾ سانا به جهلجن.

پٺيون. دوري جو رچ آهي.

جاري. جيڪا مٿان اُچلي وجهجي.

رِچُ پوکڻ

پنُ وجهڻ يا رِچُ وجهڻ عام اصطلاح آهن، پر
”رِچُ پوکڻ“ خاص اصطلاح آهي. معنيٰ ساڳي آهي،
يعني مڇي مارڻ لاءِ پاڻيءَ ۾ رِچُ وجهڻ. پر ”ٻاهر“ وڌي
سمنڊ ۾ رِچُ وجهڻ کي گهاتو ”رِچُ پوکڻ“ چوندا.

ڪراچي جا گهوريندڙ ۽ گهاتو رِچُ پوکڻ ۾ ماهر
آهن. ”اندران“ (ڪناري واري پاسي کان) نڪري
”ٻاهر“ وڃي رِچُ پوکيندا ۽ رِچُ پوکي موٽي ڪاڏي ۾
ايندا. ڪاڏي، سمنڊ جي تري ۾ قدرتي ڊگهي کوٽيل
ڪسي يا ڪاهي آهي جيڪا ”اندران“ نڪري ”ٻاهر“

سمند ۾ وڃڻ لاءِ هوڙن ۽ جهازن جي وات جو ڪم ڏئي ٿي، گهاتو اندازا اٿن وامن جي سامونڊي اونهائي واري پاڻي تائين وڃي رڇ پوکيندا: هڪ ڏينهن صبح جو رڇ پوکيندا ۽ اٿن پهرن کان پوءِ ٻئي ڏينهن صبح جو وڃي ڪڍندا. چوندا ته فلاڻا گهاتو ”پوک وڃي آيا“، يعني پوکيل رڇ مان مڇي ڪڍي آيا. اهو سنڌ جي گهاتوئن جو ڪمال آهي جو بنا ڪنهن قطب نما يا ٻي ڪنهن ڪل جي، ٻئي ڏينهن وڃي ٿا پنهنجن پوکيل رڇن کي بنا ڪنهن مونجهاري جي ڳولي لهن. اهو هڪ وڏو تجرباتي علم آهي جنهن جو مدار هيٺين نشانين ۽ اهڃاڻن تي آهي:

۱. ڪناري وارو ڪونشان مقرر ڪري، ان جي سڌ تي ٻاهر ويندا. مثلاً ”گنڊڀو پهاڙ“ ۽ ان جي سامهون ٿي ”بوربون“ (ٽڪريون) نشان طور نظر ۾ رکندا.
۲. سج جي رخ ۽ چاڙهه کي خيال ۾ رکندا.
۳. پاڻي جو عمق جانچيندا ته ڪيتريون وامن آهي: يعني ته ڪيتريون وامن واري پاڻيءَ ۾ رڇ پوکيو ويو آهي.
۴. بڙد سان هيٺ ٽري جي مٿي جانچي مٿيءَ جو رنگ ۽ نمونو خيال ۾ رکندا.
۵. لهر ۽ واءِ جو رخ خيال ۾ رکندا.
۶. جتي رڇ پوکيندا اُتي جي پاڻي جو رنگ خيال ۾ رکندا.

پاڳو پيو

سمند جا جاندار

مڇيءَ کان الڳ جاندار

سمند جي ڪاري پاڻيءَ ۾ ڪيئي جاندار رهن ٿا جن مان مڇي، منگر، ۽ ڪچون وڌيڪ ڄاتل سڃاتل آهن. سمند جي جاندارن مان مڇي هيٺ اونهين پاڻيءَ ۾ توڙي مٿي تانگهي پاڻي ۾ جتي ڪٿي موجود آهي. پيا ڪيترائي اهڙا جاندار آهن جيڪي سمند جي تري ۾ رهن يا هيٺ سمند ۾ جتي پٿر ٽڪر آهن اتي رهن. ڪاري جي ٻوليءَ ۾ انهن پٿر ٽڪرن کي 'ماري' يا 'ماريون' سڏجي. هيٺ رهندڙ جاندارن مان منگر ۽ ڪچون وڏا شاهي جاندار آهن؛ باقي پيا ننڍا آهن جيڪي ماري ۾ رهن يا مٿي ترن يا تري ۾ ٽرن سُرڻ. انهن ۾ ڪيڪٽ سانو، ڪوڪو، پڇانگو، ميو، گر، ڪڏو، ڊوبار، سڀ، پيتو، سيتلاڙو، سڀ وغيره اچي وڃن ٿا. مڇين سان لاڳو جاندارن جو بيان اڳتي ايندو، باقي پيا جاندار جيڪي مڇين منگرن سان گڏ رجن ۾ لڳن (قاسن) ٿا. تن جي سڃاڻپ مختصر طور تي ڪرائجي ٿي.

• ڪوڪو يا ڪيڪڙو (crab) هڪ جدا جنس آهي، جنهن کي عام ٻوليءَ ۾ ڪوڪڙو، ڪوڪڙون يا ڳڻڳڙون به چون. هن جا ٽي قسم آهن: هڪ ’سوڍو‘ جيڪو نر آهي ۽ جنهن جو پيٽ سوڙهو سنهون ٿئي؛ ٻي ’پٿر‘ جيڪا مادي آهي ۽ جنهن جو پيٽ سيلو ويڪرو ۽ ڪاري رنگ تي آهي؛ ۽ ٽيون ’کوڏڙو‘ جيڪو صفا سنهون ٿئي. مادي اُني ڪري ۽ ڪوڙي ۾ جهلي. ڪوڏو ۽ آڏيري ٻه ننڍيون جنس آهن. رنگ جي لحاظ سان، ڳاڙهو ڪوڪڙون، ڪهڙو ڪوڪڙون ۽ ڪارسرو ڪوڪڙون وڌيڪ سڃاتل آهن.

• پڇاڻگو. انگريزي ۾ اهو آڪٽوپس (octopus): سڏجي. اهو هڪ جدا جنس آهي.

• لانگارو: هڪ الڳ جنس آهي جنهن جي وچئين گول جسم مان چوڌاري تاندورن مثل ليڙون لڙڪيل آهن. ان جو سڄو جسم ’جيلي‘ وانگر نرم پاڻيٺ وارو آهي. سنڌ جي ڪناري لڳ ان جا ٽي قسم سڃاتل آهن: هڪ وڏو ’جُهڙ‘ جيڪو برف جهڙو اڇو ۽ سفيد شيشي مثل چمڪندڙ ٿئي؛ ان جي تور به - ٽي مڻ ٿئي. ٻيو ننڍو ڳاڙهي رنگ تي، جنهن جي تور اڌ مڻ کن ٿئي. ٽيون ننڍڙو جيڪو ”لانگاري“ سڏجي جنهن جا ٻه قسم آهن: هڪ اڇي لانگاري ۽ ٻي سائي لانگاري. سائي

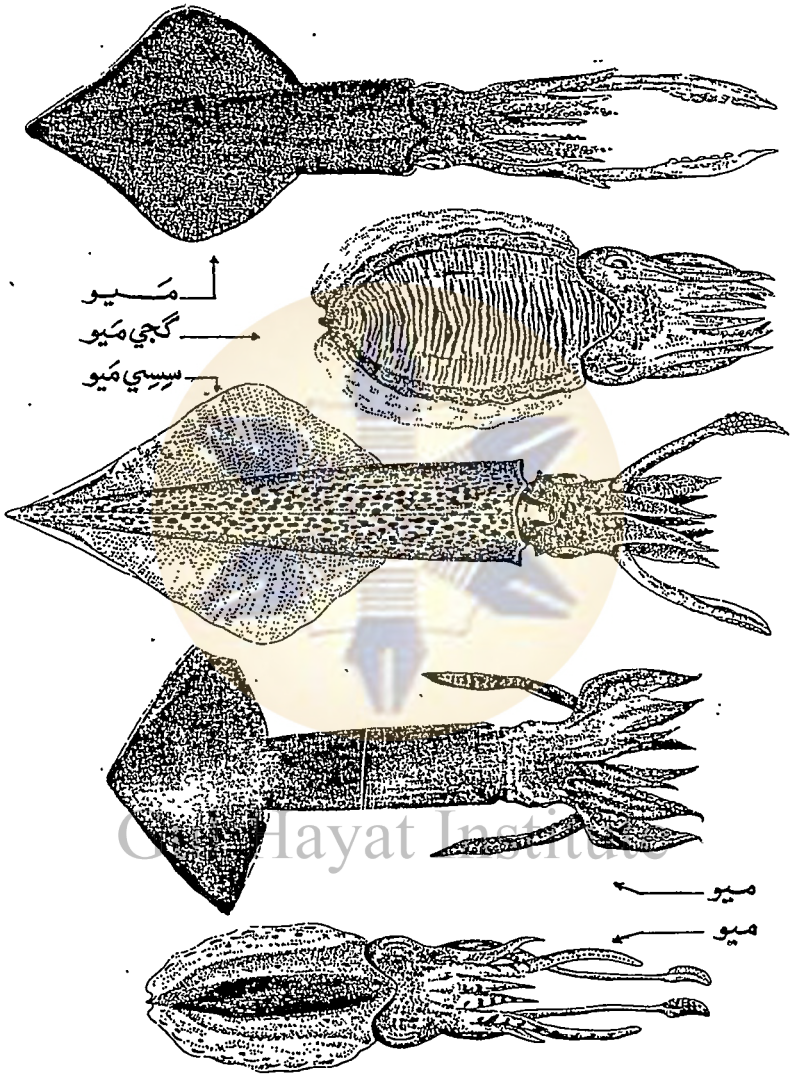
لانگاري جڏهن ماڻهوءَ جي جسم کي لڳي ته تيز سُور ۽ ساڙو ڪري.

• ڪڇون، ڪچان، ڪڇئون يا ڪڇائون. ڪڇون سمنڊ جي جاندارن جو هڪ جدا قسم آهي، جنهن جون ڪيتريون ئي جنسون آهن. ڪوريزل يا ڪوريسر ۽ ڪامرُ (يا ڪامري) ڪڇون ٻئي وڏي جنس وارا آهن. سنڌ جي ڪاري ۾، انن کان ڏهن مڻن جي تور تائين ڪڇون جهليا ويا آهن. پر گهاٽين جو چوڻ آهي ته ٻاهر سمنڊ ۾ ان کان به وڏي وزن وارا پنڌرهن مڻا ڪڇان آهن. سندن چوڻ مطابق مورڙي کي به ڪڇون ڳهي ويو هو. ڪڇائين جا ٻيا هي قسم آهن، سرويِل، جنهن جي پچ ۾ زهريلو ڪندو آهي. ٻيو ڪاميت، تيون ليارو ڪڇون، چوٿون پاتوڙو ڪڇون جيڪو پڻ وڏو ۽ ڳرو آهي جنهن کي ۲۰ - ۱۵ ماڻهو رچ مان چڪي ڪڍن.

• ڪوڏا. انهن جا جدا جدا قسم آهن جنهن ۾ گُر، ماروڙي، گنڀ، ڪڏا يا ڪڏا (وڏا)، ۽ ڪڏ، ڪڏو يا ڪڏي (سنهون).

مڇي ۽ ان سان لاڳو جاندار

مڇي بيان ڪيل جاندارن کان سواءِ ڪي ٻيا جاندار جيڪي بنيادي طرح مڇيءَ جي ذات وارا آهن، ۽

پڻ جيڪي گهوريندڙ گهاٽوئن جي رچن گهاون ۾ لڳن
 ٿا، تن کي ميو، پٽڻ ۽ منگر جي نالن سان سڏجي ٿو.
 چوٿون جانور پروڻ يا پُلُهڻ آهي جيڪو انهن جنسن کان
 الڳ آهي. ڪاري جي پُلُهڻ ڪاري رنگ تي وڏي شاهي
 مٽ جيڏي ٿئي.

مڇيءَ سان لاڳو جاندارن جي علمي سائنسي
 سڃاڻپ پوريءَ طرح ٿيل آهي پر اها سڃاڻپ عام طور
 تي معلوم ناهي. ڪاري جي گهوريندڙن وٽ سڃاڻپ لاءِ
 چار نالا آهن- يعني مڇي، ميو، پٽڻ ۽ منگر- جن مان
 ميو ۽ پٽڻ ٻئي مڇيءَ جي نڪَ نسب ۾ شامل آهن.
 هيٺ ميو ۽ پٽڻ جنسن تي مختصر طور روشني وجهجي
 ٿي. منگرن کي جدا ڀاڱي چوٿين هيٺ بيان ڪيو ويندو.
 ميو

• ميو، شڪل صورت ۾ ڊگهيو آهي ۽ وڏي ۾ وڏو
 ڊيگهه ۾ پنج ڇهه فوٽ ٿئي، ميو پڇ جي زور تي هلي،
 ان جا گهڻائي قسم آهن ۽ سڀ آنا لاهين. سيپٽمبر-
 آڪٽوبر ۾ لڳ ڪن. سنڌ جي ڪاري ۾ به انهن جا
 درجن ڪن يا اڃان به وڌيڪ قسم موجود آهن، جن مان
 ’گجي ميو‘ ۽ ’سسي ميو‘ سولائي سان سڃاڻي
 سگهجن ٿا (ڏسو فوٽو).

پٽڻ (skates)

پٽڻ شڪل ۾ ٽڪنڊائين گولائي تي ۽ ڊگهي پچ سان آهن، ۽ سڃاڻڻ ۾ سولا آهن. علمي سائنسي سڃاڻپ طو، اهي ”ري“ (ray) جو هڪ ڪٽنب آهن. ڏيکيه چئن فوٽن تائين، پر ٻين سمنڊن ۾ وڏي جنس تور ۾ اڍائين مٿن تائين ٿئي. نر مادي جي خبر بت جي ڊول ۽ رنگ مان پوي. اهي جروُن، ڪيڪڙا وغيره ڪائين. ڪنازي ويجهو به اچن، پر وڏي پاڻي ۾ هيٺ تري ۾ جتي واري هجي اتي رهن. سنڌ لڳ، سمنڊ ۾ ٻاهر، پٽڻ جون ڪي گهڻيون ئي جنسون آهن؛ هيٺيون ڏهه جنسون جيڪي سنڌ جي ڪنڌيءَ واري سمنڊ ۾ موجود آهن سي اڪثر رچن گهاون ۾ لڳن ٿيون.

۱. ڪارج پٽڻ، جنهن جي مٿي ۾ سڱ آهن. وڏي سمنڊ ۾ ٿئي.

۲. چٿرو، مٿان گول گول چٿن وارا نشان اٿس.

۳. مورگو پٽڻ

۴. گيمُ

۵. گادَمُ

۶. ڪڏاڪُٽ يا ڪڏا ڪُٽي

۷. ڪُٽي

۸. تتر پڏڻ

۹. موٽڻ يا ڳڙڻ وجهڻو

۱۰. پڻو، جنهن ۾ ڪنڊو ڪونهي

۱۱. وڃيڻو

۱۲. پڇر پڏڻ

بجلي وارو 'شات' هٽندڙ پٽڻ

پٽڻ جي هن جنس جو نالو 'موٽڻ' آهي پر ڳڙڻ-وجهڻو به سڏجي، جو بجلي جي شات لڳڻ سان چڻ ڳڙڻي پئجي وڃي ٿي. موٽڻ جي نڪ ۾ بجلي آهي، ۽ جي اتي هٿ لڳو ته بجلي وارو 'ڪرپنٽ شات' لڳي ويندو. موٽڻ جو رنگ ڪارو، ڊيگهه هڪ فوٽ، ۽ تور ۾ ٻه ڪلو کن ٿئي؛ ڪاٺجي ڪونه، باقي گند ۾ گڏجي.

Gul Hayat Institute

پاڻگو ٿيون

ڪاري جي مڇي

مڇيءَ جو کاڌو

مڻي جي مڇي وانگر، ڪاري جي مڇي به هڪ چيلري (چلرن واري) ۽ ٻي ليٽي (بنان چلرن جي). ليٽي جي پيٽ ۾، چيلري کائڻ ۾ وڌيڪ سٺي. مڻي جي مڇي وانگر هڪڙيون مڇيون گاهه، مٽي، سنڀار کائين، ۽ ٻيون ننڍين مڇين ۽ ٻين جاندارن کي کائين. جيڪي گاهه ۽ مٽي کائين سي ’اندر‘ رهن، يعني ڪناري کي ويجهو رهن؛ جيڪي مڇي ۽ ماس کائين سي اڪثر ’ٻاهر‘ رهن. ڪاري جون گاهه کائڻ واريون جنسون کائڻ ۾ وڌيڪ لڏيد آهن. پر جيڪي مڇي کائين ٿيون تن مان به ڪي لڏيد آهن، جهڙوڪ کڳو، ڍانگري ۽ گور.

Gul Hayat Institute.

پلو، پٿون، ڦاڙ، چوڏي، موري، مڻدي، ڪوئين، ڦاٽي، چيل ۽ ڦراهي سڀ گڏ، رائي (مٽي)، گب يا گاهه کائين؛ يا وڻ، ڪاٺ ۽ ڪڏي جي ليءَ چٽين. جتي ريل هوندي، يعني ڪناري لڳ ڪچي گڏ هوندي، اتي ڏسبو ته مڇين جي منهن جا نشان لڳا پيا هوندا جو اُتي

گپ چٽيائون. سائن جي جنسن مان گلري، جٽيرو،
 ٽائيگر ۽ ڪڏي مٽي کائين. پلو، چوڏي، ڦاڙ اڪثر گپ
 چٽين. پلو گاهه جي ڦلي به چٽي ۽ رائي (گپ واري
 سنهڙي مٽي) به کائي. ڪوئين يا ڪئين گاهه کائي.
 پٿون اڪثر لانگاري جي ليءَ چٽي.

آنا ۽ ٻچا

مڇي سپڪا آنا ڪندي، ڪاري جي مڇي ڇاڙا
 يعني چيٽ (مٽي) مهيني ۾ آنا ڇنڊي ۽ ٻچا ڪري.
 ڪاري جي مڇي ۾ نرمادي ڪين ٿا سڃاڻن، ۽ پڻ نر ۽
 مادي لڳ ڪندي ڪين ڏسجن. جيڪي مڇيون ڪاري
 مان مٽي مٽي ۾ چڙهن ٿيون سي آني مٽي ۾ پربنديون
 پر ٻچا ڪاري ۾ ڪنديون.

ڪاري جي مڇيءَ جون ڪي خاص جنسون
 ڪاري جي مڇيءَ جي هر جنس پنهنجي ليکي
 الڳ آهي، پر هن ٻن خاص جنسن جو ذڪر ڪندا سون:
 سانا يا هڪم ۽ ڪڳي مڇي يا ڪڳا.

سانا يا هڪم

عام طرح جهينگا سڏجن. ڪاري وارا چوندا ته
 سانو درياءَ جو گڏر آهي، يعني سمنڊ جو ڪيئون آهي:

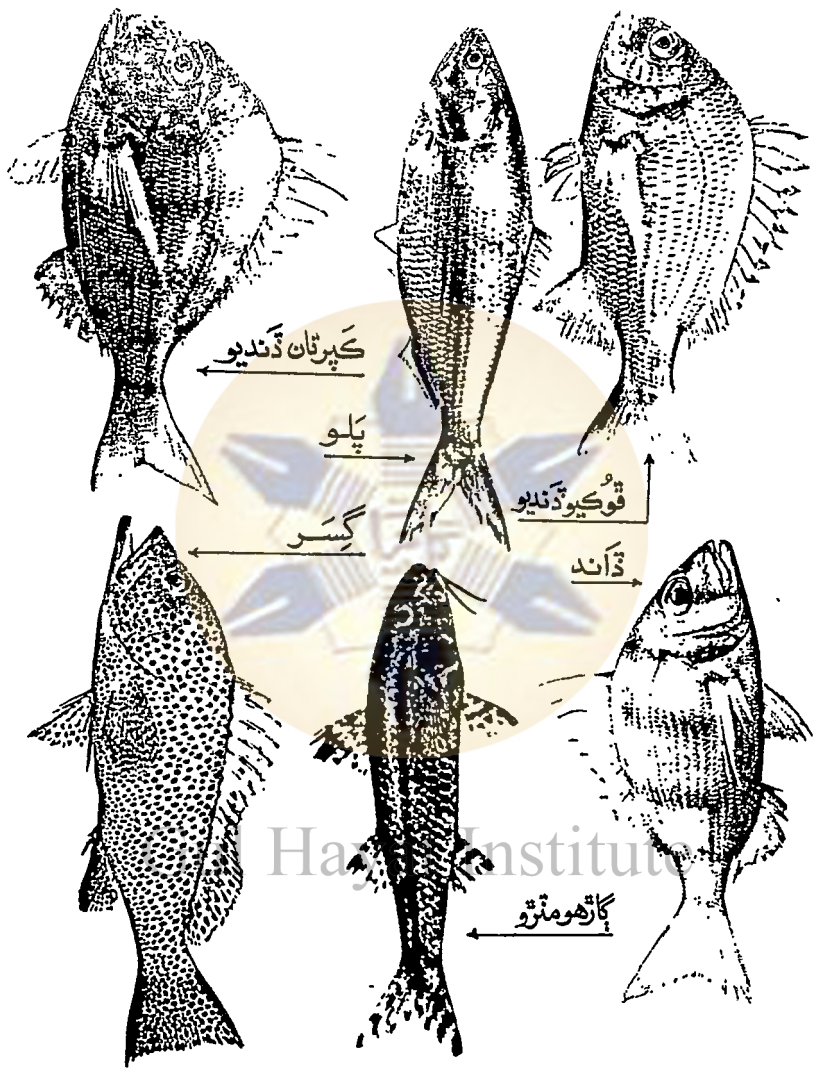
يا چوندا ته درياء جو مڪڙ آهي. ڪاري جي سانن جا ڪيترائي قسم آهن جن مان هيٺيان وڌيڪ سڃاتل آهن.

• ڪڪڙ يا ڪيڪٽ سانو. وڏي ۾ وڏي جنس آهي؛ هن کي ’مُچن وارو سانو‘ به چون. ڊيگهه ۾ ٻن فوٽن تائين ۽ تور ۾ چلر کان سواءِ به گوشت ڏيڍ ڪلو. ’ماري‘ ۾ رهي، يعني سمنڊ ۾ هيٺ ٽڪرين پٿرن واري پيٽي ۾ رهي ۽ ڪڏهن ڪڏهن جهلجي. انگريزي ۾ هن جو نالو ’لابسٽر‘ مشهور آهي. هن جي مُچن جي وارن مان هار ٺاهي ’چٽي جي بيماري‘ جي علاج طور پائين.

• پٽاس يا پٽاڙي. پٽاڙي سانو جيڪو ٻئي نمبر ۾ وڏو سانو آهي؛ هڪ هيڊن ڪارن پٽن سان ڊيگهه مُني فوت تائين، ۽ تور ۾ اڌ ڪلو؛ ٻيو ننڍو ڪارن اڇڙن ٽڪڙن سان.

• جئيرو، جائرو، جَهرُو. هي به وڏو سانو آهي. ڊيگهه ڇهه انچ، ڳاڙهو لال رنگ، تور پنجاه گرام. ٻين کان وڌيڪ لذت ۽ مهانگو. هن وقت هن جو هڪ ڪلو گوشت تن سونَ رپين تائين وڪامي ٿو.

• ڪلري. ننڍو سانو، ڊيگهه چار انچ کن. رنگ ۾ ڳاڙهو پر چئيري کان گهٽ ڳاڙهو. ڪن وٽ نالو ’ڪلري گڊاڻي‘

- ماڏڙ جئيرو. جئيري کان ننڍو. تور پنج تولا.
- گهوڙيل، گهوڙيلو. ڦڪاڻ تي اچن ڪارن چئن سان،
- ڊيگهه ٿي انچ ۽ وزن پنج تولا.
- ٽائيگر
- اچڙو.
- ڪڏي. ننڍڙو سانو، ڊيگهه سوا انچ، رنگ ڪاراڻ تي مائل سائو.
- کُڻ: سڀني ۾ ننڍڙو. ٻه قسم: هڪ ٿلهو ۽ ٻيو سنهون. پيٽ تي هيڊاڻ آني وانگر.
- * ڪارو.
- ننڍڙا سانا سڪايا وڃن ٿا ۽ ڪڇ يا گند ۾ گڏجن ٿا. سانن جي 'ڀڙي' (ڪل) ڪارخانن ۾ ڪم اچي.

ڪڳي مڇي

ڪڳي مڇي گول آنا لاهيندي، باقي ٻي مڇي سڀ آني ڪندي. ڪڳي، ڍانگري، ۽ گولي آني ڪڙي وات ۾ ڪن. جڏهن ٻچا ڦٽندا ته وات مان ڪڍي ڇڏينديون، مادي ڪڳي آنا لاهيندي ويندي ۽ نر پويان وات ۾ آنا جهٽيندو ويندو ۽ وات ۾ جهليندو؛ پاڻ سُڪي ڪندا ٿي ويندو پر کائيندو ڪونه؛ جڏهن ٻچا ڦٽندا تڏهن وات

ڪولي ٻچا ڪڍي ڇڏيندو.
 ڪاري جا ڪڇا سڀ ڪڇي مڇي جي ذات ۾ شامل آهن.
 سنڌ جي ڪناري لڳ ڪڇي مڇيءَ جون هيٺيون جنسون
 موجود آهن.

- کُن. وڏو ڪڇو جيڪو ڪائن ۾ سنو
- چولڪيار ڪڇو
- شوڪيار
- ڪارو ڪڇو وڏو
- سُرمائي ڪڇو
- رنجي ڪڇو. جنهن جو منهن سنهو
- ڪارائي ڪڇو. ڊيگهه ٻه فوٽ، تور ٻه ڪلو. آني وات
- ۾ جهلي
- ڳوبار ڪڇو
- نور ڪڇو
- ڳاڙهو ڪڇو
- ڳاڙهي ڪڇي
- گرم ڪڇي
- چڱ ڪڇي
- ڍنگڙيو. ڊيگهه اڍائي انچ

ڪاري جون مڇيون جيڪي مٿي مٺي درياءَ ۾ چڙهن

ڪاري جي مڇيءَ جي هر جنس مٺي پاڻي ۾ رهي سگهي ٿي، پر مٺي واري هر جنس ڪاري ۾ مري ويندي. مٺي جي مڇي ڪاري ۾ پئي ته پهريائين اکيون ويندس ۽ پوءِ آخر مرندي. ڪاري جون جنسون جيڪي سنڌو درياءَ (يا ٻنھوار ۽ شڪور ڍنڍن) مان مٿي چڙهن ٿيون تن ۾ ٻوٽو، ڍانگري، ڏنڊيو، ڦاڙ، سيئر، ڊوٽر، چوڏي، ڪڳو، ڪڳي، ۽ ڪلري سانو شامل آهن. ٻلو، درياءَ لهن کان اڳ گهڻو ڪري سمنڊ ۾ نڪري ويندو ۽ ڪي ٿورا داڻا پوئتي رهجي ويندا. ڍانگري، ڦاڙ، سيئر ۽ چوڏي چڙهن ٿيون ته گهڻيون پوئتي مٺي ۾ رهجي به وڃن ٿيون. ڍانگري گهڻو ڪري جڏهن ننڍي تڏهن مٺي مٺي ۾ چڙهي ۽ وڏي اڪثر سمنڊ ۾ ئي رهي، يعني ورلي ڪا وڏي ڍانگري مٺي مٺي ۾ چڙهي. شاهيندر (۱۲ - نومبر ۱۹۹۲ع) ۾ تصديق سان چيائون ته هيٺيون مڇيون ڪاري مان مٿي چڙهن ٿيون: ٻلو، ڦاڙ، ڍانگري، گولي، لوجري، چوڏي، رنگڻ، ڪڳو، سانو، چاه، بونقاڙ ۽ پلٽي. جنگي سر جي ميربحرن چيو ته ڪلري سانو ۽ مور منگرو به مٺي مٺي ۾ چڙهن ٿا ۽ جي پوئتي مٺي ۾

رهجي ويندا ته ڪين مرندا.

ننڍيون مڇيون

ننڍيون مڇيون اهي ٿيون ڇڻجن جيڪي پنهنجي جنس ۾
ٽي ننڍيون آهن؛ انهن جو قد هميشه ايتروئي رهندو.
ننڍين مڇين جي ڊيگهه سوا انچ کان ڇهن انچن تائين
آهي. هيٺيون جنسون ننڍين مڇين ۾ شامل آهن.

ڇوڙي. ڊيگهه ڇهه انچ، تازي تربل ڪاٺ ۾ نهايت
لڏيد.

ٻونبلو. ڊيگهه ڇهه انچ، سُڪل ڪاٺ ۾ سُئي. هڪ
ڊاٽو ڏيڍ روپي کان ٻن روپين تائين ٿو وڪامي.
ٿوٽر. ڊيگهه چار انچ، ڪاٺ ۾ سُئي، خاص طرح
سياري ۾.

جئيري. ڇهه انچ، ٿوٽر جي ذات ۾ شامل.
ڪڇڪ. ٽي انچ، ٿوٽر جي ذات ۾ شامل.
پاسر. ڊيگهه چار انچ، ٿوٽر جي ذات ۾ شامل.
ڇنڀر. چار انچ، ٿوٽر جي ذات ۾ شامل.
ڪارڪ. ڊيگهه چار انچ
پڇاڙي. ڊيگهه ٽي انچ، سُڪل ڪاٺ ۾ سُئي.

ڇاڱو. ٽي انچ، لُورَ جي ذات ۾ شامل.
 مٿو، مٿوڙو. ڊيگهه ڏيڍ انچ، کائڻ ۾ سٺي.
 موڙي. چار انچ، ڪاڇي ٿي.
 گهگرو. ڊيگهه چار انچ، مٿان پٽا پٽا ٿين
 بورو. ڊيگهه پنج انچ،
 بڪو. ڊيگهه چار انچ
 بنبوڙ. ڊيگهه پنج انچ
 ڪانڊيري. ڊيگهه ڏيڍ انچ
 قڙا. ڊيگهه اڍائي انچ
 ڪاراڙي. ڊيگهه ٽي انچ
 خاسو. ڊيگهه ڏيڍ انچ
 چٽوٺ. چوڏيءَ جو ٻچو، ڊيگهه ڏيڍ انچ.
 وڏيون مڇيون

اهي مڇيون جن جو شڪار ٿئي ٿو، جهلجن ٿيون
 ۽ شوق سان کائجن ٿيون، تن ۾ هڪڙيون جنسون وڏيون
 ٻيون ننڍيون. هيٺيون مڇيون وڏين جنسن ۾ شامل آهن.

- ڍانگري. ڊيگهه پنج فوٽ، تور ڏيڍ مڻ
- گور. ڊيگهه ڇهه فوٽ، تور هڪ مڻ

- سوئو. ڊيگه چار فوت، تور هڪ مڻ
 - رنگڻ. ڊيگه پنج فوت، تور مڻو مڻ
 - آل. ڊيگه چار فوت، تور اڌ مڻ
 - ڏانڻي. ڊيگه چار فوت، تور ۱۲ ڪلو
 - پلو. ٻاهر سمنڊ جو. ڊيگه اڍائي فوت، تور اڻ ڪلو
 - ڌواڻ. ڊيگه ٻه فوت، تور پنج ڪلو
- انهن کان سواءِ ڪرنا ۽ ٻيون وڏين مڇين ۾ شامل آهن.

ڪاڻ ۾ لذيت مڇيون

ڪاري جي مڇيءَ جون ڪي جنسون ڪاڻ ۾ ٻين کان وڌيڪ لذيت آهن. پر هر جنس موسم مطابق ڪاڻ ۾ وڌيڪ لذيت ٿئي جو ان موسم ۾ ان جنس تي وڌيڪ وه چڙهي ٿي. هڪڙيون مڇيون سياري ۾ مڇن، ۽ ٻيون تڏن جڏهن اُنن ٻچن تي ورن. مثلاً ڍانگري ۽ پٿون سياري ۾ ڪاڻ ۾ وڌيڪ لذيت ٿين؛ سيئر ۽ گور بهار ۾ وڌيڪ لذيت ٿين.

ڪاري جو پلو به لذيت جنسن ۾ شامل آهي. سيپٽمبر ۱۹۹۳ع ۾ پڇا تي معلوم ٿيو ته ڪاري جي مڇي جون لذيت جنسون اڍاي سؤ رپيا في ڪلو تائين وڪامي رهيون هيون. هڪ ڄاڻو (محمد حسين ڪڇي)

چيو ته 'سائين! مون کان ٻڌ ته توکي لذيت جنسون نمبر وار ڪري ٻڌايان: پهريون نمبر پلو، ٻيو نمبر گور (سُرمائي)، ٽيون نمبر پٿون، چوٿون نمبر دوٿر، پنجون نمبر ڏاند، ۽ ڇهون نمبر 'گير'. اهڙيءَ طرح هر هڪ جي پنهنجي پنهنجي پسند آهي، پر انهيءَ ۾ ڪو شڪ ڪونهي ته لذت جو مدار هر جنس جي مچڻ ۽ موسم تي آهي. جنگي سر جي ڪچهري (۱۷- مارچ ۱۹۹۵ع) ۾ چيائون ته سُرمائي، ڏانڻي، سوٽو، پاپليت، ڍانگري ۽ دوٿر وڌيڪ لذيت آهن. ڪيتي بندر جي ڪچهري (۱۸ مارچ ۱۹۹۵ع) ۾ هيٺيون مڃيون وڌيڪ لذيت ڪري ڳڻيائون: پلو، ڍانگري، گور، آل، چوڏي، پاپليت، گر (ڪڳن جي جنس ۾ پهرين نمبر). سيئر، ڏانڻي، ۽ دوٿر. شاهبندر وارن جي چوڻ موجب ڪاٺ ۾ نمبر وار لذيت مڃيون: پلو، پٿون، ڦاڙ، گولي، ڪوڪر، سيئر، ڍانگري، آل، دواڻ ۽ ڦاٽي. ڪاري وارا ڪي سٺيون مڃيون سڪائي رکن، ۽ اُتي مهمان يا بي ضرورت وقت رڌين پڇائين.

ڊرڪندڙ (آواز ڪندڙ) مڃيون

ڪاري جون ڪي مڃيون آواز ڪن ٿيون، ۽ چئبو ته ڳالهائين ٿيون. گهاتو چوندا ته 'مڃي ڳالهائي' ٿي يا مڃي 'ڊرڪي' ٿي. ڳالهائيندڙ جنسون پاڻي ۾ گهٽو

هيٺ هونديون ته به گهاتو انهن جو آواز ٻڌندا ۽ انهن کي سڃاڻندا. سمنڊ جي اونهي پاڻي جي ماپ 'وامر' سان ٿئي. ڪاري جي مڇيءَ جون ڪي ڪي جنسون جهڙوڪ قوٽرائي سيئر، سوئو، دوٿر، سئيري، گولي، رنگڻ ۽ ٻورو ٿيهه پنجتيهه وامر هيٺ هونديون ته به انهن جو آواز ٻڌڻ ۾ ايندو، ڪن جو چوڻ ته سامونڊي مٿين سطح واري فاصلي ۾ ڏهن ميلن تي ڪا مڇيءَ جي جنس ڳالهائيندي ته به گهاتو ان جي طرف، جاءِ توڙي مڇي جي گهٽائي يا ٿورائي جي خبر ڏيندا. يونس آباد ۽ ابراهيم حيدري ۾ ڄاڻو گهاتوئن ان جي تصديق ڪئي. چيائون ته جڏهن رات ۽ ڏينهن هڪ جيترا ٿين ٿا (مارچ، ۽ سيپٽمبر ۾) تڏهن سوئو مڇي ڳالهائي ٿي. سئيري، 'سيارو واءُ' پوڻ سان ڳالهائيندي، ۽ پڻ 'وانڪا' تارو اڀرندو ته ڳالهائيندي: اها ۱۵ کان ۴۰ وامون هيٺ ڳالهائي، پلو، ڪارو پٿون، سوئو، رنگڙ، قوٽرائي سيئر، گولي ۽ دوٿر به ڊرڪڻ ٿيون. سانو به ڊرڪندو: اهو هيئن جو پُڇ هلائيندو ته ٿڪ ٿڪ جو آواز ٿيندو. ناهري (ڊسمبر) ۾ تاري اُڀرڻ کان اڳ رچ پوکي ڇڏيندا ته مڇي اچي بيهي رهندي. پوءِ پٿر اُڇلائيندا ته اُن آواز تي مڇي به ڳالهائيندي (ڊرڪندي) ۽ گهاتن کي مڇي جي خبر پئجي ويندي.

مڇي جيڪا سگريٽ پيئي

هن جو نالو 'گوک' يا 'تورو' آهي. گوک کي هڪ هڪ ڪنڊو پاسن کان آهي، ۽ ٽيون ڪنڊو مٿان. سڌو ڪري رکبس ۽ سگريٽ ڊڪائي وات ۾ وجهبس ته پئي پيئندي ۽ پي ختم ڪري ڇڏيندي.

مڇي جيڪا اڏامي ٿي

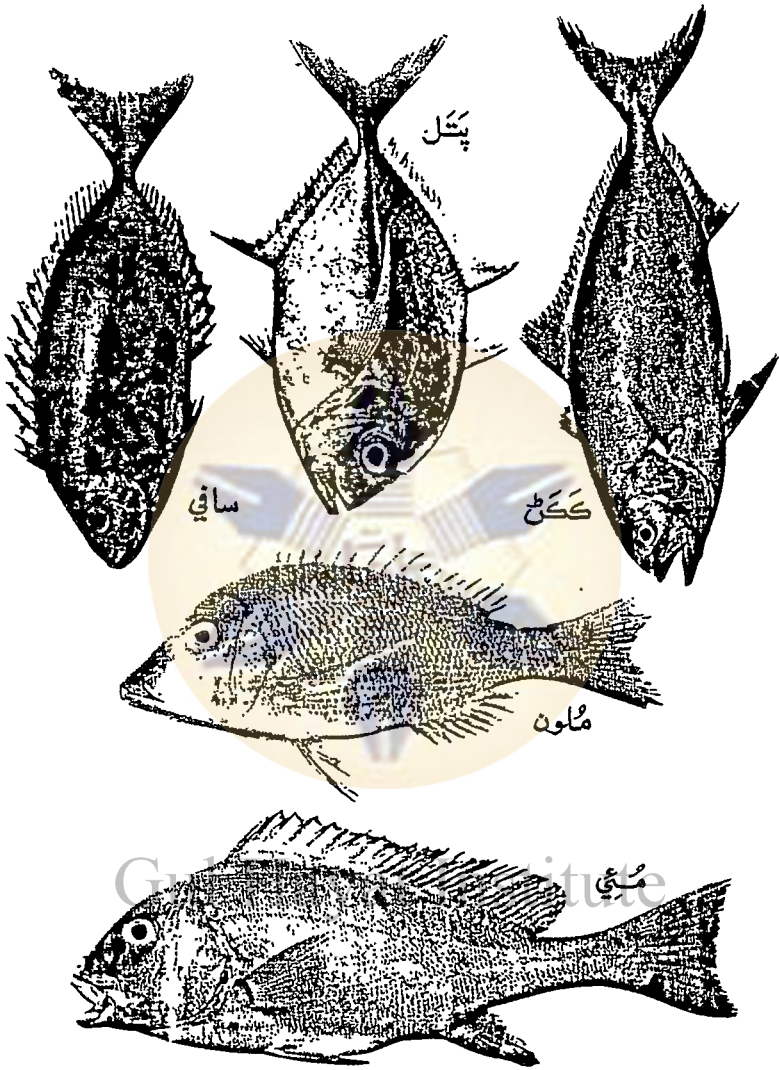
ننڍي مڇي چري، تور اڌ ڪلو، پنهنجن ڪنڀرن جي زور تي اڏامي ٿي، ۽ پنجاه ست فوٽن تائين ان جي اڏام عام آهي.

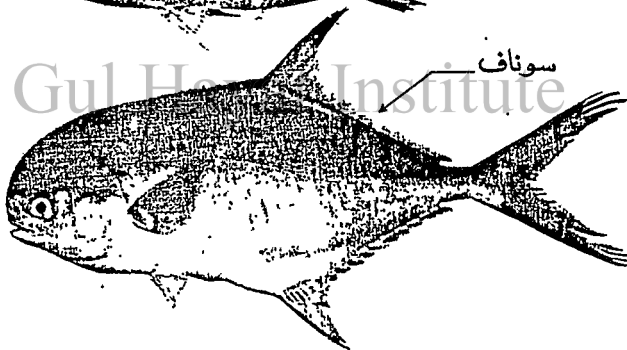
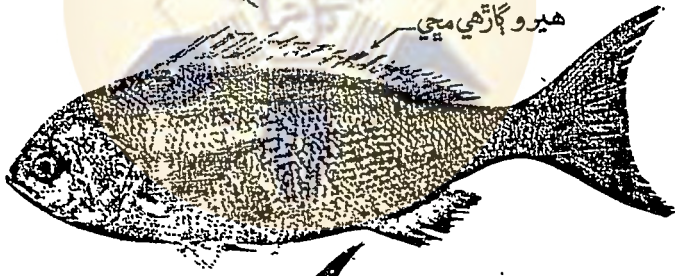
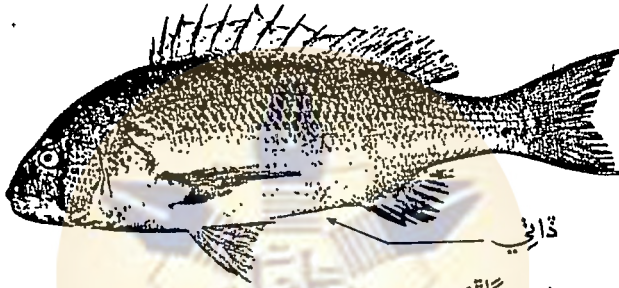
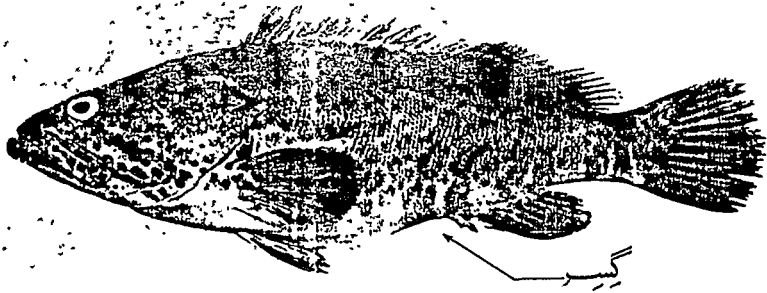
مڇي جيڪا بلب ٻاري ٿي

ڪڏي جي گهاٽڻن چيو ته هي مڇي هيٺ سمنڊ جي تري ۾ رهي، ۽ هلندي ته ڄڻ بجليءَ وارو بلب ٻاري روشني ڪري هلندي. سانن جو چار جيڪو هيٺ تري تائين وڃي ٿو، ان ۾ ڦاسي ٿي.

ڪاري جي مڇي جو ملهه ۽ مستقبل

بي هرشيءَ وانگر، مٺي توڙي ڪاري جي مڇي جيئن پوءِ تينن مهانگي ٿيندي وڃي، هڪ ڀلو هن وقت ڏيڍ سئو کان ٻن سئو روپين تائين مشڪل ملي ٿو. ۱۲- نومبر ۱۹۹۲ع تي شاهيندر ۾، جتي روزانو سمنڊ مان تازي مڇي اچي ٿي، پٿون في ڪلو ڏيڍ سئو

Gul H Institute

روپيا هو، ۽ ڊانگري، ڦاڙ في ڪلو پنجاه روپيا. هن وقت ۱۹۹۵ع ۾ پٿون ٻه سئو روپيا ڪلو کي وڃي لڳو آهي.

اڳ سنڌ جي ڪاري ۾ مڇي گهڻي هئي ۽ هاڻي گهڻو گهٽجي وئي آهي. پاڪستان ٿيڻ کان پوءِ ڪن ٻاهرين ملڪن وارا سنڌ جي سامهون عربي سمنڊ ۾ اچي مڇي مارڻ لڳا آهن. يونس آباد ۾ محمد يونس ٻڌايو ته: سنڌ جي سامهون ٻاهر سمنڊ ۾ اڳ ڪارو پٿون ايترو هو جو هڪ ڏينهن ۾ چوراسي هزار جو شڪار ٿيو.

سنڌ لڳ ڪاري جي مڇي جو مستقبل روشن نظر نٿو اچي جنهن جا ڪي سبب هي آهن:

۱. ٻاهرين ملڪن جي مڇي ماريندڙن جي سنڌ جي سامهون عربي سمنڊ ۾ سرجندڙ مڇي تي مار آهي. اڳ ٻيڙا سڙهن وارا هئا، هاڻي مشين وارا جهاز نون طريقن سان مڇي گهڻي ۾ گهڻي مڇي مارين ٿا.

۲. سنڌوندي جي پاڻيءَ جو سمنڊ ۾ ڇوڙ گهٽجڻ. درياءَ جو منو پاڻي سمنڊ ۾ پوي ٿو ته مڇيءَ کي وڌائي ٿو: پاڻي جو مقدار گهڻو هوندو ته ڊگهي وقت تائين سمنڊ ۾ ڇوڙ ڪندو ۽ مڇي ۾ واڌ ٿيندي. سنڌو درياءَ تي براج اڏيا ويا آهن جنهن ڪري فقط سانوڻي

(جولاءِ- آگست) ۾ ئي درياءَ جو پاڻي چڱي مقدار ۾ سمنڊ ۾ چڙهي ٿو. سياري ۾ ته پاڻ سمنڊ جو پاڻي درياءَ جي کاڌي ۾ چڙهي اچي ٿو. درياءَ جي پاڻيءَ جي گهٽجڻ جو سڀ کان وڏو اثر پلي ۽ ساني يا جهينگي جي پيدائش تي پيو آهي، پر ٻيون جنسون به متاثر ٿيون آهن.

۳. سنڌ جا پنهنجا گهوريندڙ ماريندڙ، سنڌوندي جي چوڙ وارن ڦاٽن جي منهن تي اچي رچ هڻن ٿا جنهن ڪري پلو، سانو ۽ ٻيون جنسون مٿي نٿيون چڙهن، ۽ انهن جي نسل ۾ واڌ جيئن پوءِ ٿيڻ گهٽجي رهي آهي.

۴. سنڌ جي ڪاري ۾ ’اندر‘، توڙي سامهون سمنڊ ۾ ’ٻاهر‘ مڇي جو کاڌو گهٽجي رهيو آهي. ننڍڙي سنهي مڇي ۽ بيا جاندار، وڏي مڇي جو ڪاڇ آهن. اڳ انهن تي مار ڪانه هئي. پر هاڻي نئين قسم جا رچ نڪتا آهن جيڪي سنهڙي مڇي توڙي ٻين ننڍڙن جاندارن کي تري سوڌو بهاري ٻاهر ڪڍن ٿا. اهو سڄو مال ڪڇ يا گند ۾ گڏجي ٿو، ۽ ڪچري طور وڪامي ٿو ۽ ڪارخانن ۾ ڪم اچي ٿو. انهن جيتامڙن جي مارڻ تي فوري طور بندش وجهڻ سان ڪاري جي مڇيءَ جي بگاھ يا کاڌي ۾ ڪوٽ بند ٿيندي جنهن ڪري پيداوار وڌندي.

ڀاڱو چوٿون

منگر ۽ منگرا

مڇي ۽ منگر

بنيادي طور تي، ڪاري جي مڇي شڪل صورت ۾ مڻي جي مڇيءَ وانگر آهي: البت ”سانو“ شڪل صورت ۾ مڇي کان الڳ آهي، پر ڪاري وارا سانن کي به مڇيءَ ۾ شمار ڪن. منگر، مڇيءَ کان الڳ، سمنڊ جي جاندارن جي هڪ جدا ذات آهي. مڇين ۽ منگرن ۾ فرق اهو آهي جو مڇيءَ جي هر جنس آني ڪري يا آنا ڌڻي ۽ آنا ڇاڻي. ان جي برعڪس، منگر ٻچا ڏيندڙ جانور (mammels) آهن. ڪن جي چوڻ موجب، ڪي منگر به آنا ٿا ڏين.

منگرن جا قسم

منگر، مڇين جي شڪل جهڙا سامونڊي جانور آهن، پر اهي ”مڇي“ کان هڪ الڳ ذات آهن. ڪاري وارا اڪثر نر نالو منگر (ري جي پيش سان) ڪري ڳالهائيندا، ۽ مادي نالو منگر (ري جي زير سان) - مثلاً چوندا ”انڌي منگر“ جيڪا وڏي سمنڊ ۾ رهي. منگر جي ٻچي کي ”منگرو“ يا ”مور“ يا ”مور

منگرو” چئبو، ۽ جي گهڻا ته منگرا، يا مور منگرا. اهڙيءَ طرح ڪاري جي ٻوليءَ ۾ منگرو يا منگرا، منگرن جي ننڍن ٻچن کي چون: يعني جيستائين انهن جي تور عام طرح اڍائي يا ٽي ڪلو ڪن هوندي. اُهي وڏن منگرن جا ننڍا ٻچا آهن؛ پر انهن کان سواءِ ٻيا ”ننڍا منگر“ به آهن جيڪي ٻچا ناهن پر جنس ۾ ئي ننڍا آهن.

وڏا مانگر مڇ (whales)

وڏي ۾ وڏو سامونڊي جاندار جنهن کي انگريزي ۾ وهيل (whale) چئجي ٿو تنهن کي سنڌ جا گهاٽو ۽ گهوريندڙ پنهنجي روزمره جي ٻوليءَ ۾ وڏو منگر يا ’وڏي منگر‘ چون. سنڌي لوڪ ادب ۾ اڳاٽي وقت کان وٺي ’مانگر مڇ‘ نالو مشهور ٿيو ۽ سنڌي ۾ ’وهيل‘ جو اهوئي مشهور معروف نالو آهي. ميان شاه ڪريم جو بيت آهي ته:

چا تو گهڙي گهٽ، مانگريائيءَ مڇڙا.

اُن ڪنڍي ڪڍي ڪيترا نئي پڇاڙيا پٽ

’مانگريائي‘ معنيٰ مادي مانگر، ۽ ’مڇڙو‘ (جنهن کي خطاب ڪيل آهي) معنيٰ مانگريائيءَ جو ٻچڙو، جيڪو ننڍو ته مڇڙو ۽ وڏو ته مڇ. مانگر مڇ (whales) ننڍڙين اکين ۽ گرم رت وار جانور آهن. اهي هوا مان

ساه ڪٽندڙ آهن، ۽ انهيءَ ڪري اهي مٽي پاڻيءَ جي سطح تي وقت بوقت ساه ڪڍڻ لاءِ منهن ڪڍن. وڏا مانگر مچ ٿي جنسون آهن:

۱. ويسر، جيڪو وڏي ۾ وڏو آهي. ان کي ڏند ناهن.
۲. آنڌي منگر. جيڪا ويسر کان ننڍي آهي.
۳. ويلڙو ٽيون نمبر وڏو مانگر مچ آهي. هن جا پڪ (ڪنڀ) وڻ جيڏا وڏا آهن ۽ هلڻ ۾ تمام تڪو آهي. ڪن جي چوڻ موجب ويلڙو وڌيڪ ننڍو آهي ۽ ويسر کي چڙهي ٿو.

تاريخ ۲۵ جون ۱۹۹۳ع تي پاڪستان ٽيلي ويزن ۾ معلومات ڏنائون ته گهڻا سال اڳ هڪ مانگر مچ جيڪو زخمي حالت ۾ بلوچستان جي ڪناري سان اچي لڳو هو ۽ جنهن جو ڍانچو ڪراچي ميوزيم ۾ رکايو ويو هو، تنهن جي ڊيگهه چوهتر فوٽ هئي ۽ تور هڪ لک ويهن هزارن مٽن کان مٿي هئي.

تازو ويجهڙ ۾ تاريخ ۱۶ مئي ۱۹۹۵ع جي روزاني انگريزي اخبار ”ڊان“ (Dawn) ۾ خبر آئي ته ۱۳ تاريخ مئي تي ”هب پاور پراجيڪٽ“ لڳ اچو مانگر مچ ڏٺو ويو جيڪو هاڻي مٽو پيو آهي. هن جي ڊيگهه پندرهن ميٽر، اوچائي ساڍا چار ميٽر ۽ تور پنجاهه مٽن جا ٿاڻي وئي. رنگ ۽ ڊول جي لحاظ سان

اهڙو مانگر مچ ڪراچي واري سامونڊي ڪناري تي ورلي
ڏٺو ويو آهي.*

دلفينا

انهن جاندارن جي جنس ئي جدا آهي. جيتوڻيڪ
عام طرح اهي به منگرن ۾ ڳڻجن ٿا. پر ڪڏي ۽ ابراهيم
حيدري جي گهاتوئن صحيح طور سمجهايو ته اهي منگر
ناهن ۽ انهن جي جنس ئي جدا آهي. انهن مان هيٺيان
ٽي قسم وڌيڪ سڃاتل آهن.

۱. هُمر. هي وڏي سمند ۾ رهي، ڊيگهه اٺن

فوتن تائين. هن جا چار نمونا آهن جن مان هڪ

ڪارو، ٻيو اڇو ۽ ٻه ٻيا.

۲. مالار. هيءَ ڪنڌي لڳ رهي

۳. ٽاٻي. هي به ڪنڌي لڳ رهي ۽ مالار کان

ننڍو آهي.

ٿيئي جنس ۾ جدا پر هڪ ذات آهن: تنهي جا ٻچ.

هڪجهڙا آهن، ۽ ٿيئي جڏهن هيٺان پاڻيءَ مان پهريائين

مٿي سطح تي ايندا ته ڦوڪ هڻندا. انهن جي پٺيءَ ۾

سوراخ آهي جنهن مان ڦوڪ سان پاڻي ڦوهاري وانگر

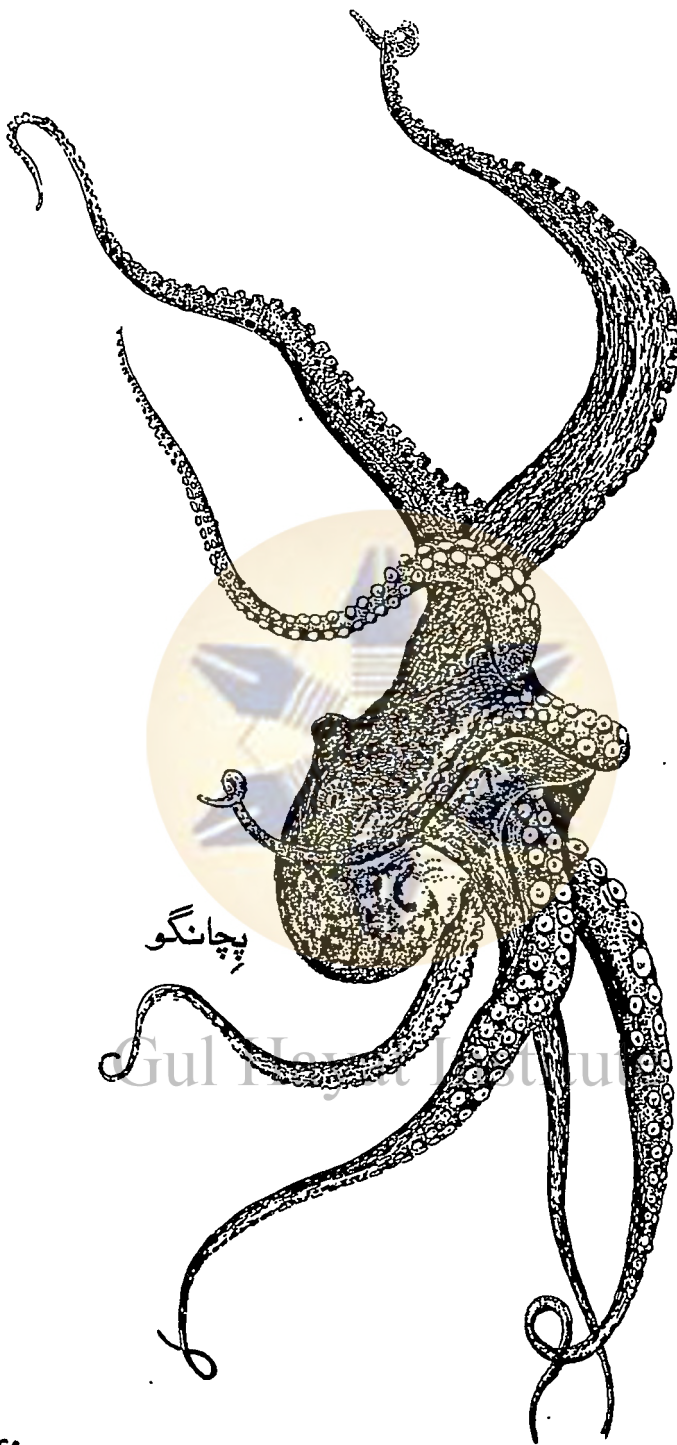
مٿي لات ڪندو. انهن جو تيل ڪم اچي. ڪن چيو ته

* A rare species ever found near the Karachi port... (with)
cream colour stripes and slightly grey tail (Daily Dawn dated
16-5-1995)

Gulistan Institute

کچان، کچائون

”ويسر“ به ساڳي جنس آهي جو قوهارو هڻي ٿو. غور ڪرڻ سان لڳي ٿو ته اهي ڊالفن (dolphin) جي جنس ۾ اچن ٿا جيڪا ”ري“ (Rays) سان لاڳو آهي.

منهنارا: تلوارن ۽ سڱن وارا

منهنارا ڪاري جا اهي جاندار آهن جن کي منهنارا وٽان يعني آڏو منهن وٽان پاسن تي چڻ سڌا سڱ يا چڻ سامهون تلوارون آهن؛ اهي سامهان سڌا هڏا آهن جن کي آساني خاطر ’تلوارون‘ چئجي، يا منهن وٽان پاسيارا هڏا آهن جن کي آساني خاطر ’سڱ‘ سڏجي. انهن مان هيٺيان جيڪي آنا ڪن ٿا سي مڇيءَ جي جنس ۾ شامل آهن جيتوڻيڪ عام طرح منگر ٿا سڏجن.

- ليپارو. سامهون سڌي تلوار اٿس جنهن کي پاسن کان ڏند يا ڏندا. هيءُ آنا ڪري.
- منڊريو. سامهون تلوارا اٿس؛ آنا ڪري.
- ڪير يا ڪير، يا ڪهر، آنا ڪري
- واکين. سامهون تلوار اٿس؛ آنا ڪري
- وهر يا وير. آڏو ڊگهي چنهن؛ آنا ڪري
- ڏاند، آڏو پاسيارا سڱ

جدا جدا ماڳن تي ملاحن کان اهڙن منگرن بابت پڇيو ويو ته چيائون ته هيٺين منگرن کي تلوارون يا سڱ آهن. مگران بابت وڌيڪ تصديق جي ضرورت آهي.

لُون	سِيرَل	انڌي منگر
مُڳيو	ڪانَاتي	اُٿيان مور
مُوئي	ڪهر، ڪير	پاڳاس
واکيڻ	ڪَنڊري	پيشڪ
واڳو منگر	گوسي	وهر
هاروڙ	ديهر	ڏاند
ڏاند	مندريو	ليارو
گندي		

شارڪ (shark) قسم جا منگر
 شارڪن جي سڃاڻپ اها آهي جو انهن کي وات هيٺان
 آهي، ۽ مٿان نڪ ڊگها ۽ اڳتي نڪتل. مٿان چلر، بت
 گولائي تي. ڪليون اٿن. ڪن کي تڪا ۽ ڊگها ڏند؛
 مڇي ۽ سمند جي ٻين جانورن کي هيچ سان ماريندڙ؛ ۽
 ڪائيندڙ ترڻ ۾ تڪا جو ڏينهن جا ڏينهن جهان سان گڏ هلن.
 هيٺيان شارڪ قسم جا منگر ماڻهوءَ سان وڙهن ٿا.

۷. سڏ	۱. ڪَنڊري
۸. مُوئي	۲. لُون
۹. ڊوڪان	۳. وڇڻ
۱۰. ٻُڙ	۴. ڪَر
۱۱. ڪُٽيپ يا ڪُٽيٽ	۵. اُٿيان مور
۱۲. گُسي	۶. سِيافر

کیر پیاریندڙ منگر

عام گمان موجب ويسر، ويلڙو، هُمر، مالار ۽
تاڀي پنجئي کير پياريندڙ آهن. پهريان ٽي وڏي سمنڊ ۾
رهن، البت مالار ۽ تاڀي ڪناري کي ويجهو اچن ٿا.
گهاتوئن جي چوڻ موجب ٽن اٺن ۽ ڀڄن کي کير پيارين ٿا.

منگرا جيڪي ڪاڄن ٿا

سنت جي ڪاري ۾ ڪي ننڍا منگرا جيڪي ڪن
وڏن منگرن جا ٻچا آهن سي ڪاڄن ٿا. اڪثر اهي منگرا
کاڌا وڃن ٿا جيڪي ڪاڻڻ ۾ سواڊي آهن. هيٺيان منگرا
انهن ۾ شامل آهن جيڪي ڪاڄن ٿا.

● مور منگرا، ٻه قسم: هڪ پراڻو مور ۽ ٻيو اڇو

مور يا نئون مور (شاهبندر وارن وٽ اهي

نالا). ٻئي ڪاڄن ٿا ۽ ڪاڻڻ ۾ لذيز آهن.

’نئون مور‘، عام خيال موجب، ڪندري جو

ٻچو آهي.

● ڪندري جو مور. ڪندري منگر جو ٻچو،

ڊيگهه ٻه اڍائي فوٽ

● ڪاناتو. ڪاناتي منگر جو مور (ٻچو)، ڊيگهه

اڍائي وٽ.

• ڪَنات. ننڍي ۾ ننڍو منگر. ڊيگهه ڏيڍ فوٽ
۽ تور سوا ڪلو.

• ڪاربنگڙيو. ننڍو منگر، ڪاڇي ٿو.
• ڪايُون. تور تي چار ڪلو. ڪاڇي ٿو.
• اُٿيان مور جو ٻچو. ڊيگهه ٻه اڍائي فوٽ. ڪاٺ
۾ لڏيد.

• پنبو مور. پنبو منگر جو مور ٻچو. ڊيگهه ڏيڍ
فوٽ ڪن.

• ڪارو مور. عام خيال موجب اهو انڌي منگر
جو ٻچو آهي. ڊيگهه اڍائي فوٽ.
• گسي مور. گسي منگر جو ٻچو. ڊيگهه ٻه
فوٽ.

شاهبندر طرف، ننڍڙن منگرن ٻچن کي جيڪي نر
سمجهيا وڃن ٿا تن کي 'پنبو' چون ۽ جيڪي مادي
جهڙا تن کي 'ڪوٽريون' چون. انهن جي تور هڪ ڀاءُ
ٿاين.

اهي منگر جن جو تيل استعمال ٿئي
انڌي منگر، مور، ڪر، ڪندري، لون، وهر يا
وير، ٻُٺر، واڪين، هڙوئو، ڪارنج، ست سري، ڏندن،

هُمُ، مالار ۽ ٽاپي منگرن جي وهه يا چرپي مان تيل
 نڪري جيڪو ٻيڙين کي مڪڻ لاءِ استعمال ٿئي. مالار
 جو تيل سنڌن جي سُر لاءِ به مفيد آهي، علاج خاطر
 کي ان کي پيئن. وڏي انڌي منگر ٻاهر وڏي سمنڊ ۾
 رهي باقي ان جو مور اندر اچي ٿو جنهن جي پيٽ مان
 سئو کن دٻا وهه جا نڪرن. انڌي منگر کي پالا هڻي
 مرڻ جهڙوڪ ڪندا، پر اڃان جيئري هوندي جو اُبتو
 ڪري پيٽ ڦاڙي سوراخ ڪري ماڻهو اندر گهڙي ويندو ۽
 تيل خاطر جيرا وڏي ڪڍندو. پوءِ رسا ڪپي ڇڏيندا ته
 اڃان به جيئري پئي ويندي جيتوڻيڪ نيٺ وڃي مرندي.

Gul Hayat Institute

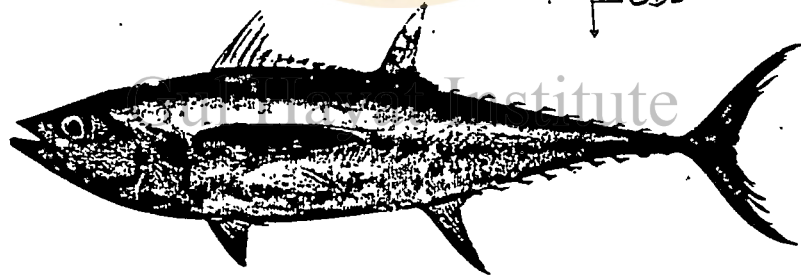
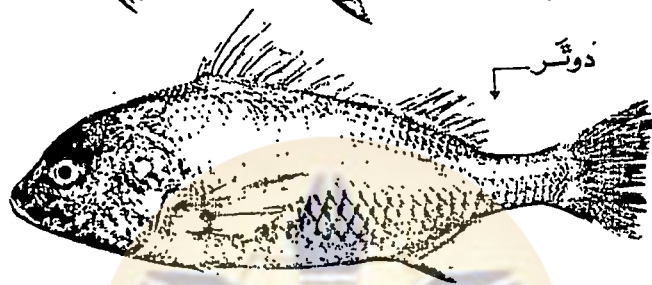
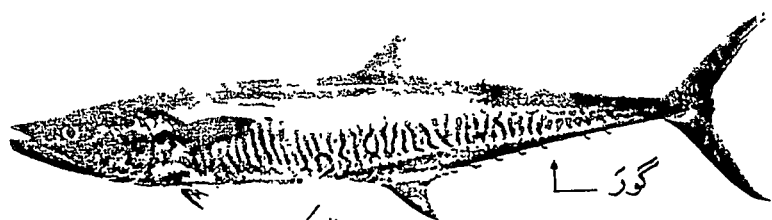
پاڻئون پنجنون

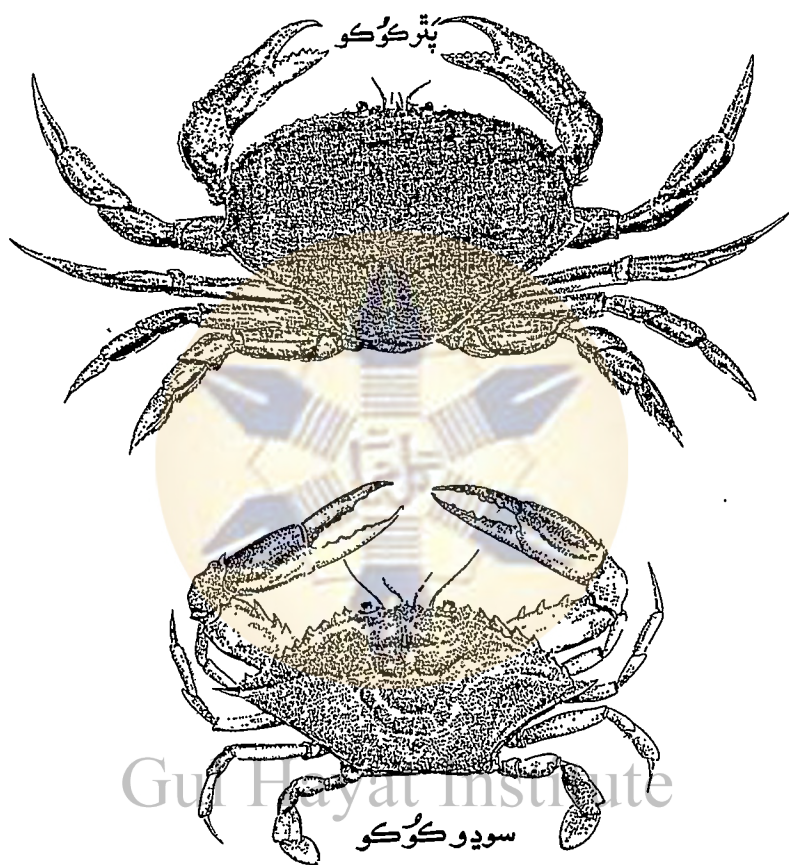
ڪاري جي مڇين جي نالي وار

فهرست

جدا جدا ماڻگن ۽ مياڻين تي پڇا ڪندي، ڪاري جي مڇين جا جيڪي نالا مليا تن کي پيڻيو ويو ۽ صحيح صورت ۾ لکيو ويو. اهي نالا هن فهرست ۾ شامل آهن. مڇين جي نالن ۽ انهن جي سڃاڻپ بابت ڪيل هيءُ پڇا جيتوڻيڪ وڏي ڪوشش ۽ ڪشالي جو نتيجو آهي، مگر موجوده صورت ۾ اها ابتدائي درجي جي آهي. ڪن مڇين جا محض نالا مليا پر في الحال وڌيڪ تفصيل ملي نه سگهيو. اهي نالا پڻ فهرست ۾ شامل ڪيا ويا آهن ته جئن اڳتي پڇا لاءِ سولائي ٿئي. ڪن مڇين جي سڃاڻپ به ٻڌل بيانن مطابق آهي. ٻڌل ڳالهين کان اکين ڏٺي ڳالهه وڌيڪ آهي؛ پوري تصديق لاءِ ضروري آهي ته هر مڇي کي ڏسجي ۽ پوءِ ان بابت لکجي، اڃان به تحقيق مڪمل تڏهن ٿيندي جڏهن علمي سائنسي روشني ۾ مڇي جي هر جنس جي صحيح سڃاڻپ ڪجي.

● آڇي، آڇي گلو: چيلري. ميرو رنگ. ڊيگهه ڇهه

انچ. تور اڌ ڪلو.

● آل: وڏين مڇين جي هڪ جنس. ڊيگهه چار فوٽ.

هيدرو- اڇو بُت (فوجي ڪپڙي جهڙا
چٽا). تور اڌ مڻ.

● اُچڪ: رنگ ڪارو. تور اڍائي ڪلو تائين. ڪاڇي

ڪانه: ڪڇ يا گند ۾ ڪم اچي.

● اَنگور: رنگ اڇو. ڊيگهه هڪ فوٽ. تور اڌ ڪلو.

● بارڪلي = ڪلي.

● بام، پام: ليئي. رنگ هيدرو، پيت اڇو، مٿو

گولائون نانگ جي شڪل تي. ڊيگهه

ٻارهن فوٽ. تور سورهن ڪلو.

● بُدڪي: ننڍي مڇي. ڊيگهه چار پنج انچ. 'دوان'

جي هڪ جنس.

● بَنبور: ننڍي مڇي. چيلري. رنگ اڇو. ڊيگهه ڇهه

انچ. تور اڌ پاء (lady fish)

● بورو: ننڍي مڇين مان. مذڪر نالو. ڪاڇي تو، پر

اکثر مڇيءَ جو ڳاھُ ٿئي.

● بُونقاز: يعني پُونءِ + قاز، ڇاڪاڻ جو گپ ۾ ٽپي

هڻي ۽ هيٺان چڻ زمين چيري هلي. عام

مشهور نالو 'قائي'.

● پاڇو، پاڇو ڪوڪر = ڪوڪر.

● **تَقِرُ:** پُونَبَلو جو هڪ قسم. پڻ 'پڌڻ' جو هڪ قسم.

● **تُورو:** رنگ اچو هيڊرو. ڊيگهه هڪ فوت. تور هڪ ڪلو. زهريلي مڇي، ڪاڇي ڪانه.

● **پاڳاس:** ٻه قسم: هڪ گول پاڳاس، ٻي پُوئر پاڳاس.

● **پاليرَ، پاليرَ:** تور اڌ ڪلو.

● **پَتَل، پاتَل:** ڊيگهه چار فوت. سمنڊ ۾ هيٺ 'ماري' لڳ رهي.

● **پُٺون:** مکيه ٻه قسم: ڪارو ۽ اچو: ڪارو پُٺون،

سپيني ۾ وڏو ڊيگهه هڪ فوت تور ٻه

ڪلو. ٻيو ڪَپرو ڊيگهه هڪ فوت ۲. اچو

پُٺون ٻه نمونا: هڪ گَپُڙ يا ڪَپرو جيڪو

وڏو ٿئي، تور ڏيڍ يا ٻه ڪلو؛ ٻيو اچو ۽

ننڍو، جيڪو ڊيگهه ۾ منو فوت، تور

هڪ ڪلو. Gul Hayat Institute

● **پُڇاري=** ڊيگهه منو فوت، تور هڪ ڪلو.

● **پڌڻ:** ننڍڙي مڇي. ڊيگهه ڇهه انچ. تور هڪ ڀاء.

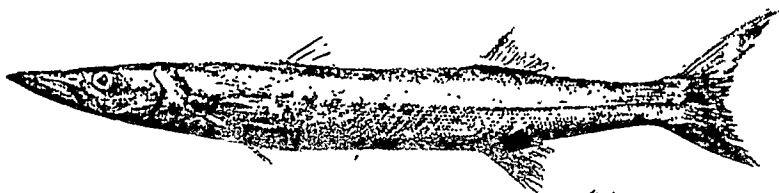
● **پَري:** ڊيگهه اڌ فوت، تور هڪ ڀاء.

● **پلڻ:** رنگ اچو، ڊيگهه هڪ فوت، تور اڌ ڪلو.

● **پلو:** ٽي قسم: ڳونڌائي، جَئِرو ۽ ڪسُ ۱. ڳونڌائي

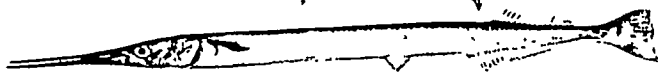
پلو. اهو سمنڊ جو وڏو پلو آهي. گوادري

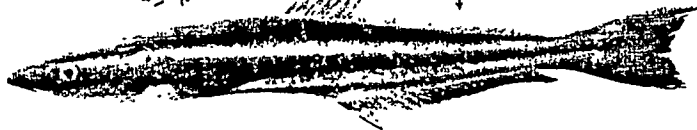
ڪُنڌَ

ڪنگو

گيگي

سنگرو

پلو به سڏجي. چاليهه فوت اونهي سمنڊ جي پاڻي تائين ٿئي، مٺي درياءَ ۾ ڪونه چڙهي. ڊيگهه ٽن فوٽن تائين. تور چارڪلو ۲. جَئِيرو، ننڍو پلو. جيڪو ڪناري لڳ ويندي ٻن فوٽن تانگهي پاڻي تائين هلي. ٻاهر سمنڊ ڏي ڪونه وڃي، پر مٺي درياءَ ۾ مٿي چڙهي. هن جا ٻه قسم: هڪ وڏو آنيارو (مادي) جنهن ۾ ٻه آنيون ٿين. ڊيگهه ڏيڍ پوڻا ٻه فوت، ٻيو ڪيرو جيڪو ننڍو، ڊيگهه ڏيڍ فوت. هن ۾ آني ڪانهي، پر آني وانگر ننڍڙيون آٺون. ۳. ڪس پلو يا خالي پلو جنهن ۾ نڪا آني ٿئي ته نڪو ڦوٽو.

● پوڄاري، پيڄاري: ننڍڙي مڇي. ڊيگهه ٽي انچ، مڇيءَ جو ڳاھ ٿئي.

● پُونبَلو، پنبَلو: ٻه قسم: هڪ وڏو، تنهن جو نالو ٿڌر. رنگ هيڊرو. ڊيگهه هڪ فوت، تور ڏيڍ ڪلو. ٻيو ننڍو. رنگ هيڊرو. ڊيگهه ڇهه انچ، تور هڪ چٽانگ.

● جاکو: چيلري. رنگ اڇو. ڊيگهه ڇهه انچ. تور اڌ ٻاءَ

● جِري: چيلري. تور اڌڪلو. اڏامي ٿي.

- جلیبی: دیگه ڏید فوٽ. ویکري هڪ فوٽ، تور چار کلو تائين.
- جهرکي: دیگه انچ. رنگ میرو، پک اٿس ۽ اڏامي ٿي. تور هڪ چٽانگ. کاجي کانہ. کچ ۾ گڏجي.
- چاڱو، چاڱون: چیلري. رنگ اچو. دیگه چھ انچ. تور هڪ چٽانگ.
- چاءُ، چاه: دیگه هڪ فوٽ. ”ڏاني“ جهڙي. تور هڪ کلو.
- چام = چَمُون.
- چانهيون: دیگه ٿي فوٽ.
- چئون: ننڍي مچي. ساوا پک. منهن چتون جهڙو. تور اڌ کلو.
- چُکي، چوڪي، چُکي: دواڻ جو قسم. دواڻ جهڙي پر ننڍي. تور چار پنج کلو.
- چَمان، چَمُون، چام: سرمائي رنگ، پيٽ اچيرڙو، دیگه هڪ فوٽ، تور اڌ سير.
- چُني، چُسي: دیگه ٻه فوٽ.
- چَند، چَند: لیئي. رنگ هیڊرو، تلوار جهڙي سنهي، دیگه چار فوٽ. تور ٻه کلو، آنا کري. کائجي کانہ ٿي.

● چیري = موري

● چوڏي: چيلري: رنگ اچو. کائن ۾ لڏيد. تي

قسم: ۱. وڏي چوڏي، ڊيگه ڏيڍ فوت. هن

جون آنيون لڏيد ٿين ۲. پوري چوڏي،

ڊيگه هڪ فوت ۳. بڙ چوڏي = ننڍو پڇو

چوڏي جو، ڊيگه ڇهه انچ.

● چيل: چيلري. رنگ کارڙو اچو. ڊيگه ۹ - انچ.

ریت تي واري ۾ ٽپي هڻي هلي. ٻه قسم:

هڪ ڦائي گول ۽ ٻي ڊگهي ”سول“

(sole).

● حَجام: کاري پٿون جهڙو. هڪ پاسي چلر ٻئي

پاسي لسو. تور هڪ کلو.

● خَجَر: کاجي کان. کچ ۾ گڏجي.

● دَوَان، دَوَان: تورو گولائي تي، رنگ کارو، ڊيگه

پنج فوت، توران - نوَ کلو. کائن ۾

Gul Hayat Institute

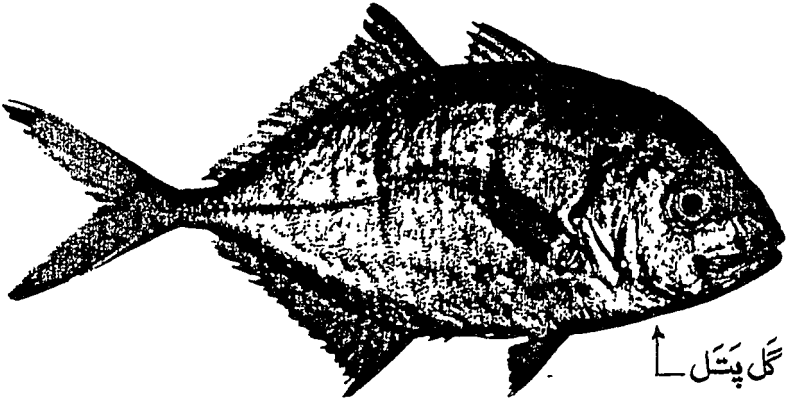
● دوئَر: ڊيگه ٻه فوت. هيڊري رنگ جا چلر. منهن

سنهو. تور چار پنج کلو. کائن ۾ سني.

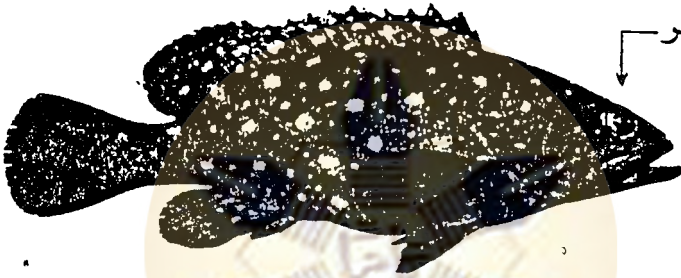
● دوئَر:

● ڏنڻ، ڏنڻ: رنگ اچو. ڊيگه ٽي فوت. تور چار کلو.

● ڏنڻ = دَوَان، دَوَان.

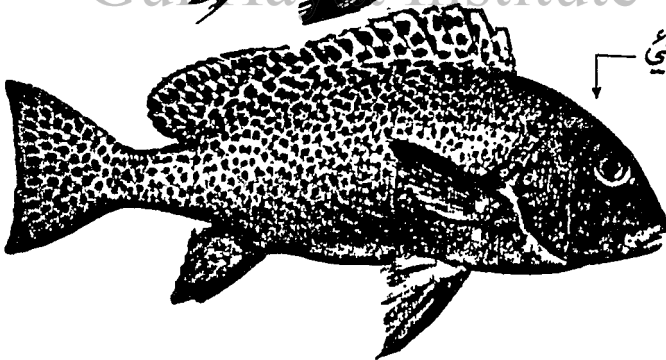
گل پتل

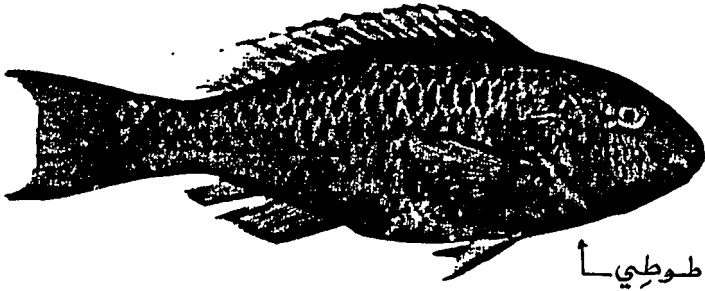
گسیر

گوٹلاڑو قندیو

موی

طوطي

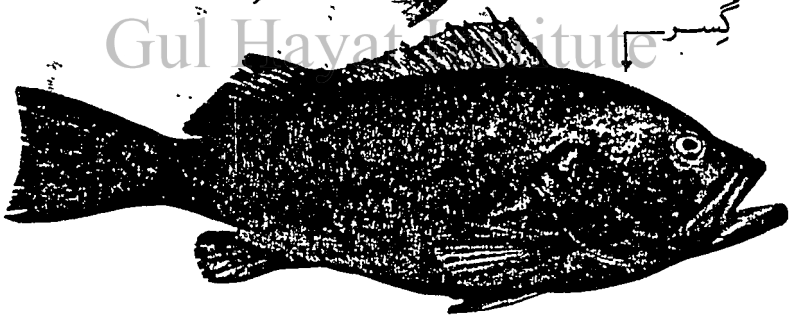
مُسکوی

چوکی

سٹیو

گسر

Gul Hayat Institute

● ڏاندُ: چيلري. شڪل گولائي تي. رنگ اڇو. ڊيگهه
ٻه فوٽ. تور تي ڪلو.

● ڏانڀي، ڏاڻي: وڏين مڇين جي هڪ جنس، چيلري،
رنگ سائو. ڊيگهه چار فوٽ. تور اڏمڻ.

● ڏاهي: مٺي جي مڇيءَ، پر جتي مٺو ۽ ڪارو پاڻي
گڏجي اتي به رهي. (شاهبندر وارن ڏاهي
کي ڪاري جي مڇي ڪري ڳڻيو.)

● ڏنڊيو: چيلري. رنگ اڇو. شڪل گولائي تي.
ڊيگهه ست انچ. تور تي پاء. ڪاٺن ۾
لڏيد.

● ڏيڏر:

● ڊانبو: هيٺ ماري ۾ رهي.

● ڊيگڙي:

● ڊانگري: وڏين مڇين جي هڪ جنس. چيلري. رمنگ
اڇو. ڊيگهه پنج فوٽ. بت ۾ ويڪري.

Gul Hayat Institute

● ڊيڏي: رنگ اڇو. ڊيگهه ڇهه انچ. تور هڪ پاء.

● رُڪو: رنگ اڇو، ڊيگهه ڇهه انچ. تور هڪ پاء.

● رنجي، رنگي: رنگ اڇو. ڊيگهه ڇهه انچ، تور اڏ
پاء.

● رنگڻ: وڏين مڇين جي هڪ جنس. چيلري. رنگ

- هيدرو. ڊيگه پنج فوت. تور منومڻ.
- سارم: سُرُمائي رنگ. تور اڍائي ڪلو، ڪاڇي ڪانه.
 - سائي
 - سُرُمائي: گور جي نموني تي پر ننڍي، ڊيگه پوڻا ٻه فوت. ننڍي جي تور تي ڪلو، وڏي ته پنج ڪلو.
 - سَنگرو: وڏي مڇي. مُنڍي جهڙو، پر گهڻو وڏو. ٻاهر سمنڊ ۾ رهي ۽ اندر ڪونه اچي. ڊيگه ڏهه فوت. تور تي چار مڻ.
 - سَنگه: تور چار ڪلو.
 - سول: رنگ اڇو ميزڙو. ڊيگه هڪ فوت. تور هڪ ڪلو.
 - سوناف
 - سوئو: وڏين مڇين مان هڪ جنس، چيلري. رنگ هيدرو، ڊيگه ڇهه ست فوت. تور ٽيهه ڪلو. (هن جي ڦوٽي به هن وقت ۱۲۵ روپين ۾ وڪامي ٿي).
 - سَئِري، سَئِري: چيلري. رنگ اڇو. منهن سنهو. ڊيگه چار فوت. تور ويهه ڪلو. ”سوئو“ مڇي سان گڏ رهي، ۽ پڻ جدا رهي. هن جي خاص سڃاڻپ اها جو ڍرڪي، يعني

آواز ڪري جو چڻ ڳالهائي.

● سِيرول، سِيرِي = مڱيو

● سِيرِي، سِيرِي: رنگ ڪارو. لُهڙ واري نموني تي.

پڪن بدران بُج جيڪي پڪن جو ڪم ڏين.

مٿان ڪنڊا ۽ زهريلو ڪنڊو تئيس جيڪو

هڻي ته سخت سور ٿئي. ڊيگهه تي انچ.

تور پنج تولا (چٽانگ). ڪاڇي ڪانه. گند

۾ گڏين.

● سِيم: ننڍي مڇي. دواڻ جو قسم. ڊيگهه چار پنج

انچ.

● سِينڙ: ننڍڙا سنهڙا چلر. وڏين مڇين جي هڪ

جنس، ٻه قسم: ۱، ڦوٽائي سِينڙ جيڪو

وڏو ٿئي، ڊيگهه اٺ فوٽ. توراڌ مٺ. ۲.

جُئِيرو سِينڙ: جيڪو ننڍو ٿئي. ڊيگهه

چار فوٽ. توراڌ ڪلو.

● سِينڙِي: وڏو ته سِينڙ، ننڍي ته سِينڙِي، سِينڙِي

ڊرڪي (آواز ڪري)، پر سِينڙِي ڊرڪي

ڪانه.

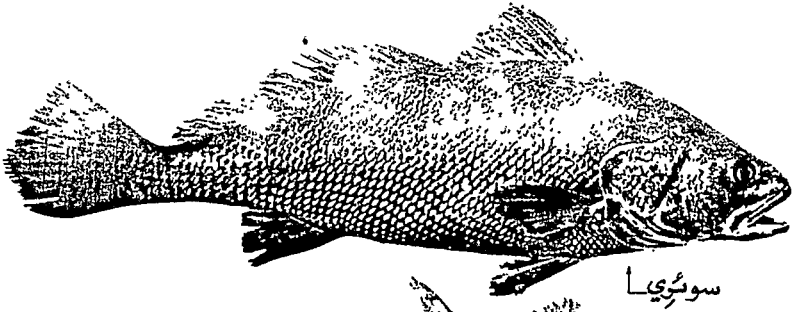
● شير: رنگ هيڊرو. ڊيگهه ٻه فوٽ. وزن ٽي ڪلو.

● عربي:

● ڦاڙ: 'موراڪي' جهڙي سهڻي سني. رنگ اڇو.

- ديگهه به فوت. تور تي ڪلو.
- قاشي، قاش، بونقاڙ: چيلري. رنگ اچيرڙو ميرو.
 - پاڻي واري وارياسي گپ ۾ ٽپي هڻي
 - اندران اندر هلي جن پونءِ ڦاڙبندي وڃي.
 - هڪ گولائي تي، ديگهه هڪ فوت ۽ تور
 - هڪ ڪلو، ٻي ڪيتر †(sole) ڊگهيڙي،
 - ديگهه ڏيڍ فوت.
 - قرا، قره: ننڍي مڇي، چيلري، رنگ اچو. موري
 - جيڙي. ديگهه ڇهه انچ. تور پنجن تولن
 - کان اڌ پاء تائين. ڪاڇي ٿي.
 - قڙون: قڙو.
 - قڱو
 - قڱو: پيٽ اچيرڙو ۽ ان تي هيڊرا تڪا. ديگهه ڏيڍ
 - فوت ۽ ويڪر هڪ فوت: منهن چتون جي
 - جهنب وانگر وريل. تور چار ڪلو.
 - ڦوڪيو، ڦوڪيو: ڏاند جو قسم. ديگهه به فوت.
 - تور به ڪلو.
 - قوهيو، قوهيو: ديگهه منو فوت.
 - ڪارو ڏنڊيو: ڏنڊي جي هڪ جنس
 - ڪاريڙي، ڪاريلي: ديگهه پنج انچ، تور اڌ پاء.
 - مڇيءَ جو ڳاھ ٿئي پر ڪاڇي به ٿي.

- کاندیری:
- گتئين: تور اڌ ڪلو، ڪاڇي ڪانه.
- گچڪ، ڪچڪ: چيلري. ننڍڙي مڇي. ڊيگهه ٽي
انچ، تور هڪ چٽانگ. اڪثر ڪڇ ۾
گڏجي.
- ڪرگان، ڪرگن: چيلري. رنگ ڪارو، پيت اڇو،
ڊيگهه ٽي فوٽ. تور تي ڪلو. ڪائجي ٿي،
پر گهڻو ڪري لُوڻي (لوڻ ڏيئي) باهر
موڪلين. (ڪن جي چوڻ موجب
'ڪُرگن' جدا جنس).
- گَرنا: ڪاري جي وڏين مڇين مان، تور تي ڪلو
- گَرهو:
- گَگان: ڊيگهه اڍائي فوٽ. هيٺ ماري ۾ رهي.
- گلي: هن جو پيو قسم 'بار کلي'
- گند، گند: چيلري. رنگ اڇو. ڊيگهه اٺ فوٽ.
تور چاليهه ڪلو.
- ڪنگ:
- ڪنگو، ڪنگو: ڊيگهه پنج فوٽ. مُنهن چنهنب وارو
جيڪا ڏيڍ فوٽ ڊگهي. (ڄڻ ڊلفين جو
قسم) تور چار ڪلو. هٿ ڪاڇي ڪانه.
- گُونبلو: ڊيگهه ڇهه انچ. ڪاڇي ڪانه. ڪڇ ۾

سوئریا

کرگن

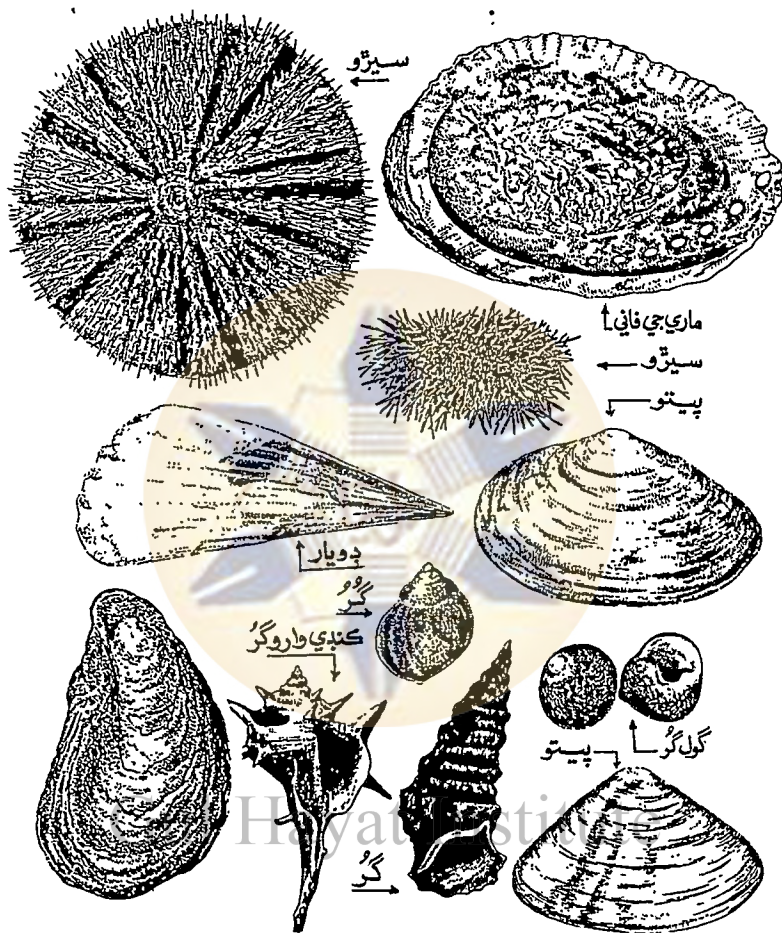
کگو

ککریا

سیئوی

گڏين ۽ پاڻ ۾ ڪم اچي.

● گُوئين، گُوئين: گول، منهن ننڍڙو، تور هڪ ڪلو.

● ڪيري:

● ڪارڪ: ڊيگهه ٿي انچ. مچي جو ڳاهه ٿئي ۽ ڪچ ۾ گڏين.

● ڪاسو: ننڍڙي مچي. سُڪائي رکجي ته ڪاڇي. پڻ مچي جو ڳاهه ٿئي.

● ڪوپرو: ’ڏاند‘ مچي جو هڪ قسم. منهن سنهون

● ڪوگر: چيلري. پڪرا اٿس. تور اڍائي ڪلو. ٻه قسم:

هڪ ٻاڇو ڪوگر ٻي سنڌي ڪوگر. ڪاٺ ۾

لڏيڏ. (رڌي کان پوءِ هن جو گوشت سخت ٿئي).

● ڪيتر: ’ڦاٽي‘ جو هڪ قسم. ڊيگهه ڏيڍ فوٽ.

● گانگت ڪارائي: نالو اهو، پر آهي مچي. ڪاڇي ڪانه.

● گيري: Gul Hayat Institute

● گدڙ: گيدڻ

● گرگليا، گرگلا:

● گيسر، گيسر: هيٺ ماري لڳ رهي. ڊيگهه اٺ فوٽ.

تور ٻارهن ڪلو. شهر ۾ ڪاڇي ٿي، ۽ پڻ

ماس لوڻي ٻاهر موڪلين.

● گُگُڙو، گُگُلو

● گلامَ:

● گورَ: وڏين مڇين جي هڪ جنس. شڪل گولائين

رنگ ميو. ڊيگهه اٺ فوٽ، تور ٽيهه

ڪلو. 'گور' جدا ۽ 'سُرمائي' جدا

جنس آهي.

● گوڪَ: ننڍڙي مڇي. تور پنج تولا. ڪاڇي ڪانه. ڪڇ

۾ گڏين.

● گولي: ڪاري جي سٺين مڇين جي هڪ جنس. رنگ

اڇو، ڊيگهه ٽي فوٽ تور ٻارهن ڪلو.

● گيڊن، گيڊن، گيڊن: دواڻ جو هڪ قسم. ماس

گاڙهو.

● گيري: چيلري. تلوار جهڙي. رنگ اڇو. ڊيگهه ٻه

فوٽ. تور ٻه ڪلو

● گيمَ: چوڏي جهڙي پر چوڏي کان وڏي

● گهمَنَ Gul Hayat Institute

● گهوڙو: وڏي ۾ وڏين مڇين جي هڪ جنس. ڊيگهه

ٻارهن کان پنڌرهن فوٽ، وڏن ڪنڀن واري.

سنهڙا چلر، تور ٽي مڻ. هت ڪاڇي

ڪونه، باقي ماس جا ٽڪر ٽڪر ڪري

لوڻي، ٻاهر موڪلين.

● لڇڪُ، لڇڪُ: (مذڪر نالو). ليئي. رنگ
 سرمائي. سنهو ٿئي. ڊيگهه چار فوت،
 تور ڇهه ڪلو.

● لڇڻ: ننڍي مڇي، تور هڪ پاء

● لوجري: چوڏي

● لهڙ، لوڙ: سمند جي لهڙ. رنگ ڳاڙهو. ڊيگهه هڪ
 فوت کن، تور اڌ پاء. ڪاڇي ڪانه.

● لوئر، لوئر: چيلري. ٻه قسم: هڪ ميارِي، ٻي
 چيري. رنگ اڇو. ڊيگهه ڇهه انچ. تور
 هڪ چٽانگ. مڇيءَ جو ڳاھ، ڪاڇي ڪانه.

● مانگيٿو: (مذڪر نالو) 'ڦاڙ' جي جنس، پر ڦاڙ
 کان ننڍو ۽ چوڏي کان وڏو. تور هڪ ڪلو.

● ماهي:

● مٿو، مٿون: ننڍڙي مڇي. رنگ اڇو. ڊيگهه ٻه-ٽي
 انچ. تور ٻه-ٽي ٽولا... ڪاڇي ٿي پر

Gul Hayat Institute

اکثر مڇيءَ جو ڳاھ.

● مڙو

● مُشڪو: چيلري، رنگ اڇيرڙو هيڊرو. سنڀا سنڀا
 چلر. ڊيگهه ڏيڍ فوت. تور ٻه ڪلو.

● مڱيو: تور ڏيڍ ڪلو.

● ملان: هيٺ ماري ۾ رهي. گولائين شڪل. ڊيگهه

ڏيڍ فوت. تور تي ڪلو .

- مَنِيدي: ڊيگهه ڏيڍ فوت
 - مَنِيدي ڪارائي: ڦاڙ جهڙي، تور هڪ ڪلو تائين.
 - مور: مٿان هيڊا ڪارا ٽڪا. تور پنج- ڇهه ڪلو.
- ڪائجي ٿي.

- موري، موري: ننڍڙي مڇي. ڊيگهه پنج انچ. تور پنج ٽولا. ڪاڇي ٿي، پر اڪثر ڪڇ ۾ ڪم اچي. شاهبندر طرف نالو 'ڇيري'.
- مهور: رنگ اڇو. ڊيگهه اڌ فوت. تور هڪ ڀاء.
- مينگ: ڊيگهه ٽي فوت.
- ميو: ٻه قسم: ننڍو ۽ وڏو، هن جي ڪاري پٽي جي رس مس طور ڪم آڻين جيڪا پڪي ۽ اڻ مٽ ٿئي. ڪاڇي ڪانه.

● ويسار:

- هڪو: رنگ اڇو. ڊيگهه ڇهه انچ. تور هڪ ڀاء.
- هيرو: چيلري. ڳاڙهيڙو رنگ. منهن سنهون. ڊيگهه اڍائي فوت. تور پنج ڪلو.

ڀاڱو چھون

ڪاري جي منگرن جي نالي وار

فهرست

جدا جدا ماڳن ۽ ميائين تي پڇا ڪندي منگرن جا نالا جئن مليا تن انهن کي قلمبند ڪيو ويو. اِهي جملي نالا هن فهرست ۾ شامل آهن. ڪن منگرن جا رڳو نالا مليا پر وڌيڪ تفصيل ملي نه سگهيو. ٻڌل ڳالهين کان اکين ڏٺي ڳالهه وڌيڪ آهي. هي تحقيق مڪمل تڏهن ٿيندي جڏهن علمي سائنسي روشني ۾ منگرن جي هر جنس جي سڃاڻپ ڪجي، هي ابتدائي ڪوشش جيڪا اُن ڏس ۾ مددگار ثابت ٿيندي.

● انڌِي منگر: تمام ڊگهي وڏي. ڊيگهه ڏيڍ سؤ فوٽن

تائين ۽ تور چهن سون مڻن کان مٿي.

ڀاسن کان گڏھ جي ڪنن وانگر ٿي فوت

ڊگھا ۽ منو فوت ويڪرا ڪن اٿس. 'انڌي

منگر' انهيءَ ڪري سڏجي جو ٻاهر وڏي

سمند جي هيٺ ٿري ۾ رهي. ڪنهن

اتفاق سان مٿي اچي ته چٽ ڏسي ڪانه

سگهي ۽ اچي نرن کاڌين ۾ لڳي. سنڌ

جي ڪناري لڳ اهڙي هڪ انڌي منگر
جي جيري مان ٿي سو دٻا تيل جا
ڪڍيائون.

● اُٿيان مور: ڊيگهه پنجاهه فوت. ”ڪندري“ منگر
وانگر پٽوپوت. ڪٽي ۽ چاڙا (چيٽ)
مرهن جو شڪار ٿئي. هن جو ننڍو ٻچو
’مور‘ ڪاڇي ٿو.

● بٿر: ڊيگهه پندرهن فوت. مٿي وٽ پاسن تي نڪتل
چنهنبنون يا سڱ. وه مان تيل نڪري.
بٿرڪي هڙونڊو به چون.

● بٿري = بٿر

● ٻلي: منهن ٻليءَ جهڙو ڪاريڙي رنگ تي بت تي چٽا.
ڊيگهه ٻن فوٽن تائين. تور تي ڪلو،
پوسٽي (= ٻلي) به سڏجي.

● پارڪري، مارڪلي: ڊيگهه ڇهه فوت، پڪ ڪارا
● پاڳاس: ڪڏي وارن وٽان تصديق ٿي ته منگر آهي، پر
هڪ مڇي جو نالو به ”پاڳاس“ آهي

● پشڪ، پيشڪ: ڪڏي وارن وٽان تصديق ٿي ته منگر آهي
● پنباء، پنبان: سنهو آهي. ڪن اٿس، ۽ پُنيءَ تي هڪ
پڪرو. ڊيگهه ٻه فوت.

● پنبِي = پنباء

- پُوسَڻي = ٻلي.
- پُولڙ
- ڦاڻي: ڊيگهه ٿي فوت. مالار جهڙو ڀر ننڍو. تارون
۾ ٽنگ جتان مٿي پاڻي جي ڦوڪ هڻي.
- چڻو، چڻرو
- ڊيهَر
- ڊاڪو: ڪن چيو ته مڇي آهي. وڌيڪ تحقيق طلب؟
- ڊوڪان: آڏو ٻه سڱ (پاسن تي سڌا) ۽ اڪيون
سڱن جي چوٽين ۾. ڊيگهه پنج فوت.
- ڏنڊن: خاڪي سليٽي رنگ. ڊيگهه ڏهه - ٻارهن
فوت. تور ۲۵ - ۳۰ مڻ. وه مان تيل
نڪري.
- سائڪ: ڊيگهه ٻه فوت
- سَت ٿري، سَت ٿري، سَت سَري: ڊيگهه ٽي چار
فوت. تور پنج ڪلو. وه مان تيل نڪري
- سَت: ڊيگهه ڏهه - ٻارهن فوت. ڏنڊ اٿس. مڇي کي
ڌڪ هڻي کائي.
- سَڌِيڙو: ڊيگهه ست فوت، تور ويهه ڪلو
- سِيَاڦُ: ڊيگهه ٻارهن فوت
- سِيرول، سِيرڪ: 'ڊالڦن' جو قسم. هن جو ٻيو
نالو 'مڱيو'

- سڀيل: ڊيگه ڏه فوت. مٿان اڇا ٽپ ٽپ. آڏو ٿوري
چنهنب، 'ڊالفن' جي قسم تي.
- ڪارنڊ: هن جي وه مان تيل نڪري
- ڪارينگڙيو: منگر آهي ۽ ڪاڇي ٿو
- ڪاناتو: منهن ڊگهيرو سنهون، مٿان ننڍا ننڍا ٽپ.
ڪي چون ڪاناتو وڏو منگر ۽ 'ڪاناتي'
ننڍو ٻچو؛ ٻيا چوندا ڪاناتي وڏو منگر ۽
ڪاناتو يا ڪنات ننڍو ٻچو.
- ڪاناتي: ڪاناتو
- ڪائر: ڊيگه ڏه فوت، مٿان اڇا چٽا.
- ڪايون: پڪڙيون ڪاريون. تور ٿي چار ڪلو. ڪاڇي ٿو.
- ڪٽر: ڊيگه پنج فوت.
- ڪٽي: رنگ ڪارو. تور پنڌرهن ڪلو.
- ڪر: منهن سنهو. طاقتور. وه مان تيل نڪري
- ڪڪر: ڪڪڙ ڪسو.
- ڪنات، ڪاناتو: ننڍي ۾ ننڍو منگرو. ڪاناتي جو
ٻچو. ڊيگه ڏيڍ فوت ۽ تور سوا ڪلو.
ڪاڇي ٿو.
- ڪنڊري: وڏي ڪاري منگر. ڊيگه چاليهه فوت.
اٺيان مور وانگر ٻٽو ٻوٽ. ڪنڊ ۾
نيشان. وه مان تيل ڪري.

- ڪوري: ڊيگهه ٻه فوٽ.
- ڪولو ڪهڙ:
- ڪولي، ڪول: چوهڙ جمالي ۾ ملاحن چيو ته انهيءَ نالي وارو منگر آهي.
- ڪير، ڪير، ڪيري: ڊيگهه ڇهه ست فوٽ. مٿان ڪارا اڇا ٽڪا ٽڪا. آڏو منهن وٽان ترار مثل سڌي هڏي (جنهن کي ڏندا ناهن).
- آنا ڪري.
- ڪهڙ = ڪير
- ڪٿيٽ: ڊيگهه ٻه فوٽ. پڪڙيون ڪاريون. 'ڪايون' جهڙو
- ڪٿيپ، ڪٿو: ڊيگهه چار فوٽ. (ڪن جي چوڻ موجب، ڪٿيپ ۽ ڪٿيٽ ساڳي ڳالهه).
- ڪڪڙ ڪُسو: ڊيگهه ڏيڍ فوٽ
- ڪُسي، ڪُوسي: ڊيگهه ٻارهن فوٽ. مٿان اڇا ٺڻ ٺڻ. ان جو مور (ننڍو ٻچو) ڪاڇي ٿو.
- ڪوسيئو = ڪُسي
- ڪنير
- ڪچڪ: ڊيگهه ٻه فوٽ
- ڪُون: ڊيگهه ڏهه فوٽ. رنگ سائو، منهن ٿلهو ۽ پويان سنهون. ماڻهو سان وڙهي، وه مان

تيل نڪري.

● ليٽارو: ڊيگهه ۱۵ - ۲۰ فوٽ. منهن وٽان آڏو سڌي

ترار تي فوٽ ڊگهي، جنهن جي پاسن کان
ڏندا. آنا ڪري.

● مالار: ٻه قسم. هڪ وڏو ٻيو ننڍو. وڏو ڊيگهه ۾

اٺ فوٽ، منهن ڊگهو، تارون ۾ تنگ
جتان پاڻي جي ڦوڪ مٿي هڻي.

● منڊريو: سامهون تلوار اٿس. آنا ڪري.

● مٺيو: ڊيگهه چار فوٽ. گول منهن.

● منگر = ننڍي منگر.

● مور منگر: ٻه قسم: ۱. پُراڻو مور، رنگ سُرمائي،

پيت اڇيرو. تور پندرهن ڪلو. ڪاڇي ٿو

۽ ڪاٺ ۾ سٺو ۲. نئون مور. پُٺن وارو

رنگ ڪارو سرمائي ۽ پيت اڇو

ڳاڙهيڙو. تور چار ڪلو. چيت واري

مهيني ۾ هن جوشڪار ٿئي. ڪاڇي ٿو،

۽ ڪاٺ ۾ لڏيڏ.

● موٽي: رنگ ۾ ميري، پيت اڇو. ڊيگهه ڏهه فوٽ

● مياڇ: رنگ سائو. ڊيگهه چار فوٽ.

● مٺيو: ڊيگهه پنج فوٽ. ڪاڇي ٿو.

● ننڍي منگر: جيڪا اندر اڇي ٿي، ڊيگهه چاليهه فوٽ.

● واکيڻ: ڊيگهه پنڌرهن کان ويهن فوٽن تائين.
سامهون تلوار. آنا ڪري. هت ڪاڇي
ڪونه ٿو، پر ماس لوڻي ٻاهر موڪلين.

● وڃڻ: ماڻهو سان وڙهي.

● وهڻ، وير: ڊيگهه چاليهه فوٽ. آڏو ڊگهي تلوار.
ڏندن سان. آنا ڪري.

● ويسر: وڏي ۾ وڏو منگر. ڊيگهه هڪ سو فوٽن
تائين ۽ مٿي. ڪاري رنگ تي. مالار
وانگر ڦوڪ هڻي ته مٿي پاڻيءَ جو منارو
نهي وڃي جيڪو پري کان پنڌرهن ميلن
تائين ڏسجي. جنگيسر جي گهاٽوئن اٺن
نَوَن وامن کان ٻاهر تي ڏٺو. ڇهن ستن
وامن تي لڳي رهي ٿو. نر ۾ ڪونه اچي.

● ويلڙو: ڊيگهه پنڌرهن فوٽن تائين ۽ تور ويهن مٿن
تائين. ويلڙو وڏي ويسر منگر کي لڳي ٿو
۽ ٽڪر ٽڪر ڪري پٽيس ٿو. ويسر ان کان

ڊڄي ۽ ڀڄي.

● هاروڙ منگر:

● هڙوئيڻو: ڊيگهه پنڌرهن فوٽ. وه مان تيل نڪري.
ڪي ٻُٺر کي به هڙوئيڻو چوڻ.

چٹروپٹ